உ

சிவமயம்.

சித்தவடமான்மியம்.

காப்பு.

ஈர மான்மதி வேணிய னேயமார்
சீர யான்மதிற் சித்த வடத்திய
மீர மான்மதி தேற்றுசென் றைங்கரப்
பேர மான்மதி யாப்பதும் பேணுவாம். (௧)

வாழ்த்து.

வான்வ ழங்குக மல்குக பல்வளந்
தான்வ ழங்குக பூதிமுற் சாதன
மேன்வ ழங்குக வேத சிவாகமங்
கோன்வ ழங்கரு ணீதி குலாவுக. (௨)

நூற்பயன்.

பன்னு சித்த வடப்பெரு மான்மியஞ்
சொன்ன வுத்தமர் கேள்விசெய் தூயவர்
துன்னி கச்சுகந் துய்த்தனர் முற்றுமை
தன்னி டத்தரன் பூங்கழல் சார்வரால். (௩)

கடவுள்வாழ்த்து.

ஆதிசிதம்பரேசர்.

பூமன் மாதவ ளாதியர் போற்றிய
காமம் யாவுங் களிப்ப வளித்திருஞ்
சேம வாழ்வரு ளாதி சிதம்பர
நாம நாயகன் சேவடி நாடிவாம். (௪)

சிவகாமியம்மை.

நாம வல்லி மலர்ப்பதந் தாழ்ந்தவர்க்
கியாம வல்லின் மறைநக்கு மிருண்மலச்
சேம வல்லி சிதைக்குஞ் சிவைசிவ
காம வல்லி யடிக்கம லங்களே. (ரு)

வீரட்டேசுரர். வேறு.

கருகிய மங்கடந்தாங் தொண்டரிற்போந் தருளுகிலே தூல
சுகப் போக்கு, வரவிலனு கியுஞ்சித்த வடமடத்திற் கதிகை
யொரீஇ வந்தாங் கன்பு, தருதிலக வதியன்னை தனைக்கருளிப்
புரமூவர் தயக்காங் கொய்தி, யருள்பெரிய வட்டமையிடத்
தமர்வீரட் டேசனடி யகத்துள் வைப்பாம். (சா)

நடேசர். வேறு.

அன்னை யாயுலி னின்றவ னாருயிர்க்
கின்ன லந்தரந் தேன்றுகண் டின்புற

நன்ன ளாக்கொழி வித்த நவிற்றிடு
மென்னை யாளுடை யான்கழ லேத்துவாம். (௭)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

குரவ ரென்று குறிப்பவர் யாருக்குங்
குரவ னென்று குறிக்கு நலத்தினைக்
குரவு பூண வடகிழல் கொண்டமர்
குரவ னுண்மலர்ச் சேவடி கூறுவாம். (௮)

கணேச சுப்பிரமணியர்கள்.

இவ்வ வின்புற வானனக் கோட்பவோர்
களப மாகிக் கடிதுசென் றானையவ்
வளவின் வல்லி வலிய வளைப்பவின்
புளம கிழ்ந்த வொருவனை யுன்னுவாம். (௯)

வீரபத்திரர், வைரவர், நந்திகேசுரர்.

தக்கன் பாமகஞ் சாய்த்த தலைவனைச்
செக்கண் மான்மகன் செண்டியங் கோபனை
முக்க ணைக்கநங் கயிலையின் முன்னமர்
மிக்க நந்தி விமலனைப் போற்றுவாம். (௰)

விஷ்ணு, இலக்குமி, சரஸ்வதி, அகத்தியர்.

உலக ளிக்கு மொருவ னிறத்தமர்ந்
தலகில் செல்வ மளிக்கு மிறைவிநற்

றலைகொள் பாரதி தண்டமிழ் தந்தருண்
மலய மாமுனி பாதம் வழுத்துவாம். (கக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வேறு.

அமுதுணர் வளிப்போ ரன்னை யத்தரே யவரே யீச, னுமை யவ ரிருவே றற்றிங் கோருரு வாயும் வர்ம, நிமிர்வலத் தமுதா சுட்டர் நிலையுணர்த் திளங்கோ லத்தோ, டமைய ருள் காழி வாழ்சே யிணையடிப் புணைபெற் றுய்வாம். (கஉ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தொடர்வறத் தொடர்ந்து சுத்தாத் துவிதவா ரொன்றி நன்றா, மடிமையென் றுங்கும் காட்டிற் கஞ்சலி கரமும் பாசங், கடிபுழு வார ஞானக் கதிர்படைக் கலமுங் கொண்ட, விடையமு வன்பின் கோலத் திறைவனை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (கங)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

சிவராச யோகச் செங்கோல் செந்நெறிச் செலுத்துஞ் செங்கோ, றவராசச் செங்கோல் செண்டு தம்பிரான் றோழ ரென்பேர், புவிராச மன்றற் கோலஞ் சிவன்றரப் பூண்ட நாவற், கவிராசராச நம்பி கணைகழ லிணைவிற் கொள்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

கற்பன வமையு மென்று கழற்றியு மிடங்கைக் கொண்டே தற்பரன் கைச்சாத் தென்று தனித்திரு வாசகத்தை, யற

பிணைந் தெழுத்தெண் கண்டி வலக்கைக்கொண் டருளு மண்
ணல், சிற்பதகமல நாளுஞ் சென்னிவைத் தின்ன நீர்ப்பாம்.

சண்டேசுரர், அறுபத்துமூவர், நம்பியாண்டார்

நம்பிகள், சேககிழார். வேறு.

தம்பி ரான்பொற் சடைக்கொன்றைத தாரினேன்
பம்பு தொண்டத் தொகையமர் பண்பினோர்
நம்பி யாண்டாரெ னம்பி புலகெலா
மென்பொல் வாய்மைபெற் றுன்கழ லெண்ணுவாம். (கசு)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். வேறு.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே டெனுஞ்சுருதி
வாய்மைநிலை யாகமகி மனிதவமே வலிதாகத்
தூயதிரு வெண்ணெய்நல் லூர்ச்சுவேதவனப் பெருமானென்
றூயவருண் மெய்கண்டா னடிக்கமல முடிக்கணிவாம். (கஎ)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

வுரியசக லாகமபண் டிதப்பெயரே யடைந்திருந்தும்
பெரியமலம் பிரியமலம் பெறவினவி மெய்கண்டான்
றிரியமல மலரடிக்கீழ் வீழ்ந்திறுகப் பற்றிநின்றே
துரியநிலை மேனிலைநந் தூயனடி யேபணிவாம். (கஅ)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.

மறைஞான சம்பந்தம் வாய்ந்துழும்மா பதிசிவந் லக
மறைஞான சம்பந்தன் வாக்கினறச் சித்தாந்த
மறைஞான சம்பந்த மன்னருளேனைக் களிததாண்ட
மறைஞான சம்பந்த் மணியெமுடி மணியாமே. (௬௯

உமாபதிசிவாசாரியர்.

வையகமின் புறநின்ற மலரடியென் * றெநித்தாண்ட
செய்யதிரு வடியென்றுந் திருவருண்மாண் டெளிந்துலக
முய்யவருள் வாய்மலர்ந்தெ முறுகணைறத் தெறுதணருட்
மெய்யவுமா பதியடிக டுதியடிக டியாமே. (௨௦

பட்டினத்தடிகள். வேறு.

காதற்ற வூசி வாச கந்தசை யெல்லா நீக்கத்
தீதற்ற தனிநிர் வாண தீக்கையாத திகம்ப ரங்கொண்
டேதற்ற துறவுக் காணி யெனவமர்ந் திரவு கங்குற் [வாம்
போதற்ற நிலைகொள் வெண்காட் டடிகடாள் போற்றி வாழ்

சித்தவடஞ்சார்ந்து திருவருள்பெற்றோர். வேறு

திருவமிகு சித்தவட மாநகர்புக் காதி சிதம்பரநா யகன்பு
னஞ் சேர்ந் தருணிலைபெற் றவரெம், பெரியர்திரு நாவரசு
திலகவதியிவரைப் பெற்றுயரும் புகழனார் மாதினியார் டே
ணும், பொருவில்புக ழ்ப்பூதி வன்றெண்டர் திருவைப் பண

*உம்மை தொக்கது.

ர்திருமால் கருடனகத் தியமுனிவன் வானில், வருமதியிற்
திரன்றன்றோ றுதிதிரு வாளர் மாணிலமை பேணிநிதம் வழு
த்துதல்செய் திடுவாம். (௨௨)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௨.

பாயிரம்.

திருவருளால் வெள்ளிபதத்திற் றிருக்கயிலைக் கோமதுகுலமெந
ய்வநம்பி, மருவுறுநாட் டார்வனையின் மாணவமா முனிவர்
சூழா மருங்கு சூழத, தருமுபயன் வியபகவான் சைவநூ
லெடுத்தோதிச் சாருங் காலைப், பெருகொளியொன் றெதிர
தோன்றப் பேரன்பே யுருவாயப் பெரியோ னங்கே. (க)

திருத்தகுமவ் வொளிதோன்றுந் திசைநோக்கித் தண்ணெ
ணமேற் செங்கை கூப்பக், கருமதொருமித் தெழுந்தன்பு
கனிந்தொழுகா னந்தவெள்ளக் கண்ணீர் மாரி, பெருந்தநெ
றகின் றருளினனட்பெறல்ருமற் புதநோக்கிப் பெருந்தவத்
தோ, ரருத்திமிக வுடனெழுந்தவ் வாசான்பொற் கடிக்கமல
வடிக்கட் டாழ்ந்தே. (௨)

எமையுடையா யருட்கோலத் தெரிசுடையா யாதுடையா
திலங்கும் வேணி, நமையுடையான் றனையன்றி நாருடை

யடா யாவரையு நாடா வுள்ளத், தமையுடையாய் கமைய
டையா யருளுடையாய் தெருளுடையா யலவா வின்பக்
கமையுடையாய் மூமையுடையாய் கண்ணுடையாய் விண்ணு
டையார் கருதும் வாழ்வே. (ட)

எவவுலகு மீடேற, விவ்வுலகம் பீடேற, விலங்குஞ் சோழ
மெய்விகமா நாடேறச் சிவரெலாம் வீடேறச் சிறசபேசன்
றிவ்வியவைர் தொழிலடைஞ் செய்தருளத் தாணிபனுய
தேசமெல்லா, முய்வுதரும் புலிமுனிசெ யொளிர்தவப்
யுருவாகி யுதித்த தோன்றல். (சு

போதில்வரு தாதைதரு புத்திரனும் வசிட்டமுனி பொருவ
லாரவ, 'மாதருற வெடுத்தணைதது மகிழ்மருகா முருகாவய
மாத வன்பாங், கோதுறுவான் பசுப்பாலுண் டுளபழக்க
தாற்றுதை யுடசத் தப்பா, லாதரமுற் றரனளிப்ப வருட்
டலே பாற்கடலா வருந்து மெந்தாய். (று

வேறு.

சம்புவி னடிப்போ தல்லாற் றடக்கைகூம் புதலவே றெங்கு
மெம்பிரா னின்க ணின்றே யீண்டெழூந் திருகை கூப்பி
யன்புரு வாகி நின்று யற்புத மிதென்கொ லைய
நம்புமெஞ் சங்கை நீங்க நவில்கென நமந்தார் மீட்டும். (சா

அதுதிருச் செவிக்கொண் டெம்மை யாளுடை முனிவாகே
யான், முதுவுண ரன்பினைந்தண் முனிவரர் கேட்பவோதும்

பாயிரம்.

விதுமுடி யவனே தானும் விமலவன் றொண்ட வாழ்வின், கி.
இவர்பெருந்தகையைப் பப்போதுபெழுச்சியிவ்வெளியின்றேற்ற
அனையவன் றொண்ட நாமத் தருமணி யெம்மா லேனை
முனிவரா லயன்மா லாதி முதல்வரா லுருத்தி ராதி, புனி,
ரா லெவர்க ளாலும் பொற்கழல பணிந்து போற்றுங், தலை
முத்தம் பொருளோன் றேதுந் தத்துவ முணர்ந்த நெஞ்சப

எவ்வகைத் தடையி னாலு மிடாகொளத நாழ்க்கு மோனே
ஓசெவ்விதி றேடி யன்றேன் றிருவடி நிழற்றி ளைத்த
திவ்விடை யுடலந் தானே யெழுந்தனை குவிந்து நின்ற
கவ்வியற் காந்த மோரிற் கரும்பொன்சேட் டிடுதல் போல். (

உம்மைநற் றவப்பே றென்கோ வொன்றியே நிரந்த ரஞ்செ
யிம்மைநற் றவப்பே றென்கோ விந்திர னயன்மால் வானோர்
செம்மைமா முனிவர் சூழ்ந்து சேவிபப வெண்க ளிற்றி, னெ
ம்மையா ணம்பி போது மெழுச்சிநேர் காணப் பெற்றோம்.(

என்றிவை யருளிச் செய்ய விருந்தவச் செல்வர் யாரு
மன்றுளத் தார்வங் கூர வடிக்கடி யிறைஞ்சி யெந்தாய்
நன்றுட லெடுத்த பேறு நயந்தனை மனைய நம்பி
தன்றனிப் புகழே யன்றோ தக்கது கேள்விக் கென்றார்.(கந

பின்னரு மடியிற் றாழ்ந்து பேசுவா ராய நின்வாக்
கின்னிது காறுங் கூறு மிறைவன்மான் மியங்க ளெல்லாம்
பன்னுமோ ருடலே யிந்தப் பரமன்மான் மியமே யான்மா
வுன்னுயி ருடன்சேர்ந் தன்றி யுடறணிந் துறவு துண்டோ

ஆதலா லுயிரே யாகு மத்தகு மான்மி யத்தை
யோதலா லடியே முய்ய வுரைத்தருள் செய்க சைவ
வீதலால் வேட்கை யாது மின்றெமக் கென்றா ரன்னோர்
காதலான் மார்த்த மென்றே கடைப்பிடித் துலகமுய்வான்

தீக்கையின் றியற்றும் பூசை செபங்கணிட் டல்மென் றோர்ந்த
வேக்கமிக் கடைந்த கண்ணற் கிணையடி சென்னி சூட்டி
யாட்கொளீஇச் சைவ தீக்கை யளித்தரு ளண்ண னம்பி
தாட்கடிக் கமலப் போது தன்றிரு முடியிற் சூடி. (கசு)

திருவுள்ளம் வாய்மை கிட்டைத் திறந்தினத் தூவிதா னந்தப்
பெருவெள்ளத் தாள்வு லாவப் பேருல கெல்லாஞ் செய்த
பொருவெள்ள லருந்த வத்தாற் புனிதவன் றொண்ட நாமத்
தொருவள்ளல் சரித வாய்மை யுண்மலர்ந் துரைப்பதானன்.

அத்திரு நம்பி யாரூ ரண்ணன்மான் மியஞ்சொல் காலைச்,
சுத்தமாண் டமிழிற் றொண்டத் தொகையுவந் தனைய நம்பி,
பத்தியி னாரூ ரின்கட் பகர்ந்தமை யுரைப்பக் கேட்டோ, ரித்
தொகைத்தொண்டர் யாவ ரியம்புகென் றிறைஞ்சி னரால்.

அவர்திருத் தொண்டெ லாமு மனை வினி லருளிச் செய்தே,
தவர்முடி யடிகள் சூடுந் தம்பிரான் றோழர் சேவு, மிவருபு
கயிலைக் கேகு மிருஞ்செய லீற்றிப் போற்றிப், புவனமுற்
றுய்யும் வாய்மைப் பனிதமாண் சரிதஞ்சொன்னான். (கஎ)

வேறு.

விரிதருமிச் சரிதநயம் விளம்புபமன் னியபத்த விலாச மெ
ன்போர், மருவுமிஃ தன்றியுந்தென் மலயமுனி யுங்காதல் வ
ஞய்த் தற்சூழ், திருமுனிவர்க் கோதியகத் தியபத்த விலாச
மென்றோர் தெற்ஞு றந்தா, னருள்சிவமே தாமாமிவ் வை
யர்தரு மிருநூலு மகில மெங்கும். (௧௮)

பொருவில்சிவ புராணசிர பூடணமாய் விளங்கிடவும் பொ
ருப்பி லன்னைக், கொருமையுறச் சிவபெருமா னுபதேச ரக
சியத்து மூர்த்த வாய்மை, தருசரித மருளினனித் தகைநோ
க்கி னுண்ணறிவு சாரூழில்லார், வருமெனைய புராணாதிவகை
நூல்போ லிதுவுமிரு மாத வத்தோர். (௧௯)

தாமுறைசெய் புராணமலாந் றனிமுதலாம் பசுபதிவா சக
மோவென்றிங், காமருள்கூ ராதுவே தாகமம்போற் சிரமே
ற்கொண்டகில மெல்லா, மேமுறவே திருவுளங்கொண் டிசை
த்தருளி ஞன்பரம னென்ப தல்லா, ஞமுணரு கிபமென்றே
காட்டுறுமிந் நூன்மூன்று நவிலுங் காலே. (௨௦)

வடமொழியிற் சிரமணியர் வயங்குறத்தென் றமிழ்நாட்டின்
மாத வத்தாற், படரொளிசூழ் சிற்சபையிற் பரன்சேக்கி
ழார்க்கருளிப் பரம வானின், றுடனுலகெ லாமெனுஞ்சொ
லுளைநூன்முற் றுறுங்காறு மோவா வோசைத், தொடர்வு
றமா மணியொலிபோற் றாய்தளித்தந் நூன்முழுதுஞ்சொல்
வித் தானல். (௨௧)

அத்தகுறா றன்பெயரா லருட்கலைக ளெவற்றினுமிக் கதிக மென்றே, யெத்தகையோ ரும்புகழ வியற்பெரிய புராண மென விலங்கு மீதி, னத்தருள்கூர் வாகீசர் நம்பியிவர் புராணத்தினடைபெற் றோங்குஞ், சித்தவட மான்மியமித் திருப்புகழைத் தனித்தெடுத்தோர் தென்னூலாக்கி. (உஉ.)

நீதருகென் றத்தலத்தி னிகழ்வாசன் சிவநேச னிகம தேசன், மாதவனைப் பூதிகுல மரபினன்கங் காதரப்பேர் மறையோன் மைந்த, னேதமில்சீ ரர்த்தநா ரீசுரசன் மாவென்ன வியம்பு நாமன், மேதகுநைட் டிகப்பிரம சரியநிலை நிற்கின்றான் விளம்பி னானால். (உங.)

வேறு.

இவ்வுரை தருநீ யிவ்வா றியற்றுதி யென்ன வேவிச்
செய்வித்தா னொருவ னன்னான் சீர்த்திவல் லூநரிங் காமர்
பவ்விறை பெயரோ வென்னி லம்பல வாண நாமத
திவ்விய நாவ லாளன் சிவத்துவம் பழுத்த சீலன். (உச)

என்னையா ளருள்வி லாசத் தியைத்திரன் டற்ற வின்ப
மெய்ந்நிலைக் கேது வாய மெய்கண்ட சுருதி வாய்மை
தன்னிலை யிலங்கக் காட்டுஞ் சதுரனிங் கவனே யாகு
மிந்நிலைக் கேவு கர்த்தா யான்வினை முதலொன் றல்லேன்.()

அன்னையர் பிதாக்கள் பார யாமொன்று காட்டித் தூக்கு
கென்னிலாங் குழந்தொ ணும விளஞ்சிறு ரினைய வாற்றூர்

முன்னம் துடையைத் தாமே முடிப்பதிவ் வுலகிற் கண்டாம்
பின்னையே நமக்கிந் நூல்செய் பெற்றியிற் றடையொன் றம்ம.

வேறு.

இச்சித்த வெலாமளிக்கு மிச்சித்த வடமகிமை யினை * மாக்
காதை, நச்சித்தந் வாபமலர்ந்த நாவையர்சொச் சேவையர்
கோ னயந்து பல்லே, றச்சிதகம் பொருள்விரிய வுரைதொ
குத்த வகைவிளங்க வுணர்வின் றேனு, மச்சிதத மகிழ்ந்த
ருளு மண்ணல்கழ லெண்ணியடிக் கடிதாழ்ந்தேநத்தி. (உஎ)

சொன்னதனி மாக்கதையிற் சொருக்கிசில விரித்தும்விரி
தொகுத்து மேனு, நன்னருப தேசகாண் டம்முதனு விணு
மிந்த நகர்முன் னுகபு, பன்னுமுனை பாயிநகாட பண்டுளசா
தனவிதிப் பகுப்பி னுள்ளு, மிந்தகாமாண் புன்னைவோர்க்
கெடுத்துமொரு காதையென விசைத்துளேனால். (உஅ)

---

* மாக்காதை, - பெரியபுராணம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௦.

சித்தவடச்சருக்கம்.

திருமா தமரு மணிமார்பன் சென்று காணுந் திருவடிக, ளொரு
ருவா தொளிரு முளக்கமலத் துறுவர் குமரர்ங் கடமைப்பி
ர்க்குந், பெருமா னுபமன் னியபகவான் பிறங்குஞ் சித்த
வடத்தினீழ, லருள்வாய் மையினு லஞ்சியுலகெ லாம்பன்
முறைபார்த் தன்புருவாய். (க

உள்ள படியே ரானந்த வுததி மூழ்கி மெய்த்தொண்டர், வள்
ளன் மலியே ரன்பமுது மடுக்கு மிறையே ரருளமுதுந், தெ
ள்ளு முணர்வாம் வயிருரத் திடபத் திமைத்த மலர்க்கரத்
தா, லள்ளி யள்ளி நுகர்ந்து நுகர்ந் தளவாக் களிகூர்ந்ததுப
யமாய். (உ)

சைவ தீக்கைச் சிவகியமச் சார்பினோர்க்குச் சாற்றுதமிவ்
மூய்மைத் தருநா லெனுமார்வ முந்த வெளிவந் துளைப்பளா
வே, செய்யைத் தமிழி னெஞ்சுருக நிகழ்கம் பலையுங் கண்ணீ
ருந், தெய்வத் தனிநாத் தழுதழுப்புந் திருவாய் குழறுமொ
ழிவாய்ப்பும். (௩)

இன்ன வகைப் பலகுணனு மியல்பி னளிக்கு மியற்றுகப்,
பன்னு மாண்பா லடிமைகளின் பான்மை திருத்தொண்
டின்பகுதி, மன்னு மன்பின் வகைச்செயல்கள் வழங்கு மரு
ளின் றொகைவிரிக, ளன்ன லற்றி னியல்பாய வருமை பெ
ருமை பாராட்டி. (௪)

திருமாண் சைவ மரபிலங்கச் செப்பற் கருஞ்சம் பிரதாயமு,
பெருமாண் டனிப்பே ரன்பொழுகப் பேணி யுரைவாக்கிய
வகையுள், வருமாண் பொருளின் றிருநயங்கண் மற்றுமொ
ருங்கே தொகுத்துலகுக், கருண்மா மூல பண்டாரமாக வரு
ட்சேக் கிழார்பெருமான். (ரு)

வேறு.

அருளிய பெரிய புராணத்து ளிலங்கு மரும்பொருட் பகு
திக ளனைத்தைத், தெருளிய விரிய வுரைத்தரு ணமனஞ் சேக்
கிழார்க் கெளிநலா லேனைப், பொருளியன் மனத்தி னரிபிர
மாதி புலவர்க்கு மரிதெனப் புகன்று, மருளியல் கடந்த
வுமாபதி சிவமே கழறிவற் புறுத்திடுமென்றால். (சா)

ஏழைநா யடியே னறிவொரு சிறிது மில்லவ னல்லவ ரிட
ஞ்சேர், ரூழையோ நிலைபெற் றுயவுமொட் டாத வுறுவினைச்
சிறியனென் றலைபல், பிழையேன் வழியென் றொழிவுறு குறி
யிற் பெரிதுவந் திறங்கியாம் பேதை, காழையோமனது மெ
ன்செய்கேன் பெரியர் கட்டுரை மறைதரு கனமும். (எ)

புலவரிங் கிவன்செய் நூல்பல வழுக்கள் பொதிந்ததென்
றால்வரு வனவும், பலனுறந் தூக்கி முன்னது கனஞ்செய்
யான்மையாற் பரவைகோ ளுதி, நலருப மணியர் சேக்கிழா
ராதி நாயகர் சேயடி களினர், தலைமிசை யடியேன் றரித்
தொரு வாறு சாற்றுவான் றொடங்கினே னம்ம. (அ)

நால்வர்பொன் பாடல் பெறுதிருத் தலஞ்சேர் நாடுமூ வேந்
தர்பே ராதி, யாலவரு நாடா மவைகள்ளூ மகட்கோ ராரத
தின் சூழ்மணி யாக, மேல்வரு நடுநா யகமணி யாகி விரவி
யன் மேன்மையை விளக்குஞ், சால்வரு தன்பே ரிடுகுறி
யளவிற் றகவுணர்த் திடுநடு நாடே. (௯)

நவிலுமிந் நாட்டிட் டிருமுனைப் பாடி நாடத னுள்ளொளி
யாகித், திவளுமா சமய குரவர்நால் வோருந் திருவவ தார
ரஞ்செய் திடமா, தவமுறு நாடோர் மூன்றிரண் டொள்
வோர் தலைவரைத் தந்ததிந் நாடே, யவர்தமி லிருவ ரவத
ரித் திடச்செ யருந்தவம் புரிந்தநா ரளப்பார். (௰)

இன்னநன் னாட்டிற் கண்ணுதற் பரன்வீற் றிருந்தரு டலம்
பல விவற்றுண், மன்னுமேழ் சிறந்த விவற்றினுட் சித்தவட
மெனுந் தடநகர் வயங்கு, மன்மைமா நகரங் கிழக்கிருகுரோ
சத் தளவினி லதிகைமா நகரந், தென்னுல கணிமை திறை
புன்றற் கெடிலச் சிறப்புயர் சிவமா நதியே. (௧௧)

அணியதென் மேற்கோர கடிகையி லெம்மை யாளுடை
யரசவ தரித்த, கணிதிரு வாமூர் திருதியி லாறு கடிகையி
லெம்மையா ளுடைய, மணிதிரு நம்பி யவதரித் தருணா வற்
றிரு நகரநேர் மேற்கோர, குணிசெய்கா வதத்திற் றிருவெ
ண்ணெய் நல்லூர் குலவுகாற றிசையிலோர் கடிகை. (௧௨)

தனின்மணம் வந்த தகுதிருப் புத்தூர் சாற்றுநேர் வடக்கிரு
கடிகை, யினில்வரு பெண்ணை நதிதிருத் துறையூ ரெனுந்

திருத்*தல்கமளோ ராறும், வினவுமா றிரண்டுஞ் சூழ்வுற நா
ப்பனீ வீற்றிருந் தருளுமே வினைஉ, புனிதமாண் சித்தவட
ப்பெருந் தலத்தின் பொற்பெறுற் புகலுதற் கெளிதோ.* ()

தெருளுறு நெடில மாந்தி கிருதி திசையில்வாழ் நாவலூர்த்
தென்பால், வருநர சிங்க முனையரெம் மடிகள் வன்றொண்
டர் தமைமக வாக்கொண், டருளர சமர்மா ளிகைவட பாற்
சென் றத்திரு நாவலூர்க் கீழ்பாற், றிருமியுத் தரவா கினியி
னோர் கடிகை சென்றபின் பூர்வத்திற் செலுமால். (கச)

பெண்ணையா நதிதா னந்தியெம் பெருமான் பெருவனைப் பிற
ந்தவன் பதத்தவ், வண்ணறன் பாதோற் பவைபிற கினிமு
னரும்பெயர் புனைந்துபா வனமா, யெண்ணுல குயப்போந்
தலைபுதந் தென்புற் றிலங்குமா விந்தி யிரண்டும், வண்ண
மார் சித்த வடத்திருத் தாள வடத்திரு பாலினும் வயங்கும்.

இத்திரு நகர்க்கோ றின்னுயி ராகி யிலங்குமா லெம்மையா
ளீச, னத்திரு நடமுன் காட்டிமேவட் டமரு மன்பினர்க்கின்
பவீ டருளுஞ், சித்திரு கிபத்தாற் றரித்தரு ளாதி சிதம்பரே
சத்திரு வருணு, மத்திரு மூர்த்தி யாய்ச்சிவ காம வல்லியோ
டமர்ந்தருள் கோயில். (கரு)

இதமரு ளாதி சிதம்பர நாத விலிங்கமேன் முகத்திருந் தரு
ளக், கதியுயிர் பெறநேர் காண்டுகு கருத்தோ கவினிடை யரு
துகாண் விருப்போ, பதியலாற் பரமேற் பாவையர் பார்க்கப்
படாதெனப் பயிற்றிடு பண்போ, முதசிவ காம வல்லிபூர்
வாபி முகத்தமர்ந் தருளுமக் கோயில். (கள)

† உலகு - நிகேதம்

தன்னரு ளடைந்தார் தனையொரு வாமமற் சார்த்தினர் காட
நெசு றகையப், பொன்னிற பாலிந் தறவன்புள் சுந்நாசி புகழு.
ஞர் மாதினி யாரோ,டென்னையா ளரசு நம்பியப் பூதி யின்ன
வர் விம்பமோ டென்றும், பன்னூறு பரிவா ரங்கள் சூழ் வுற
வெம் பரமன்வீற் றிருக்குமக் கோயில். (கஅ)

இத்தளி யதனு ளீசமா திரத்தி லெறும்வலிச் சூலைநோய்
தீர்த்த, வுத்தம தீர்த்தங் கூபநீர் வடிவா யுள்ளதொன் றத
னையா ருரைப்பார், பெரத்திய மலநோய் தீர்த்திடும் வாய்மை
புலனுறக் காண்பரி தேனு, மெத்திற நோயு முழுந்தமிழ் புன
லா லிரித்தனேர் காணலா மின்றும். (கக)

பரவுமிக் கோயிற் புறத்தபி முகமாம் பச்சிம த்வாரத்தின்
வலப்பாழ், திருமடந் திலக வதிமட மெனும்பேர் திகழ்வுற
வுலகெலா ஞ் சிறக்கு, மருவரு ளுருவா கீசர்க்குத் திலகவதி
திரு மந்திர நீறூ, டருளற னல்கி யருளிட னென்று லன்
னதன் மகிமையா ரறைவார். (உ0)

திருமட மிதன்பா லொருவடம் வடபாற் றிகழுமீ தரும
றைச் சிரமோ, வெருமடங் கடிந்தா ருள்ளமோ சுத்த வித்
தியா நிலயமோ பரம, குருமணி யெல்லாம் வல்லமா சித்த
குலமணி வீற்றிருந் தருளு,மருமணி யதன்பாத சனகர்முன்
னுய வருட்சிவ சித்தராங் கமர்வார். (உக)

அன்னமா சித்தர் தருதிரு வருள்வேட் டளவிலாச் சித்தர்வந்
தமர்வா, ரிங்கிழ விலநல னடிகீழ லென்பார் யாந்திருக் கை

லேகின் றேகு, நன்னெறி மலயக் கிடையிளைப் பாற்று நறு
கிழ லீதென நயப்பார், துன்னியிவ் வகைபல் சித்தர்கள்
சூழத் திணையிலவ் வடதருத் துலங்கும். (உஉ)

மரபிதனுலித் திருநகர் சித்த வடமெனும்பெயர்பெறு மானு,
மரியின் வனத்திற் பிருந்தையென் படலே யதிற்புரள் பெரு
மய றவிர்ப்பான், றிருவுமை யடிதாழ்ந் தருச்சனை செயமா
தேவுன்மா தேவியோ டவட்கும், பிரசன்ன மாகி மான்ம
ணந் தரலாற் பிரசன்ன விலக்குமி புரமாம். (உங)

இத்தரு சித்த வடப்பெருந் தலமிவ் விருகிலச் சேமவைப்
பாமிவ், வுத்தம நாம முறைப்பினு முதவு முன்னரும் பன்
னல மென்றுற், பத்தியின் வசிப்பார் பலனெவ ருரைப்பார்
பரனமரத்திருத் தளிநேர், வைத்தமா மறுகி னுதிசை வப்
பேர் மறைக்குலச் செல்வமா ளிகைகள். (உச)

ஏனைநால் வருணத் தின்னற நெறியின் றின்னருண் மன்னு
மா செல்வ, மேனிறை குடிகள் செறிமறு காதி விழுப்பொ
ருட் பெருக்கினின் விளைவை, யானுரை செயுமா றெங்ங
னஞ் சிறியே னியற்பெரும் புலவர்க்கு மரிதே, னுனில முய
ப்போந் தருளும்வா கீசர் நலஞ்சிறி தறிந்தவா நவில்வேன்.

சித்தவடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம். எரு.

வாகீசச்சருக்கம்.

திருவார் கைலை மால்வரையிற் றிகழு மபர சிவனுக, வரு
ளை யுருவா யமர்ந்தோர்பாங் கருநான் மறைகளின் மந்தணங்
கள்,சிரமாண பொருள்களைவடித்துத்தெளிக்குஞ் சைவ,
சித்தாந்த, பெருமான் டொகைநூல் வகைவிரிநூற் பெரு
மை யாதி யெல்லாமும். (க)

அன்பு பெருகப் பன்முறைமேவட் டடிதாழ்ந் திறைஞ்சும்
பெருமுனிவர், முன்பு மலர முகமகமு மொழியு மலர வெ
டுத்தோதித், தன்பொ னருளாற் சிவன்முத்தத தனிமெய்ஞ்
ஞான சிவமாகி, யின்ப முறவீற் றிருந்தருளு மெல்லா
வுலகு மீட்டற. (உ)

இம்மா முனிவன் றிருப்பெயர்வா கீச முனியென் றெவ்வு
லகு, மெம்மா தவரு மகாமதுவென் றியம்பித் துதிக்கு மிய
ற்குமா, லம்மா முனிவர் பெருமானு ரனைய திருமாமலையின்
கட்,டம்மா தரவாற் சிவகியமத்த நலகின் றொழுகிச்சாருநாள்.

ஆழி சூழு மிலங்கைநகர்க் கதிப னவுணர் பற்பலரும், வாழி
வாழி யெனநாளும் வணங்கிக் குறிப்பின் வழியொழுக,வேழு
தலமு மானைசெல வெதிரொன் றிலாத வரசியற்றுஞ்,சூழு
மவன்சீர் வான்மீகி சொல்லான் வல்லா னல்லோமே. (ச)

வடமா மறையை வடித்ததமிழ் மறையு மிலக்கத் திராவிர
மாந், திடரூர் பதிகந் தொறுமிவன்பேர் திகழ வுரைக்கும்

பெரும்பரிசுந், தடமீ தலது மீசரப்போர் சாற்று மிவன்மேய
நீற்றிலமைத், தடமுறு மலைப்ப வெளிவெளிமீதா வுவர்ந்தி
ரளக்குந் திறனம்ம. (ரு)

கிகரி லாற்ற லளப்பில்பல கிதியின் பெருக்க முதலில்வழற்றுந்,
திகழு மிதுபோற் பலகலையின் றேர்ச்சி திருநான் மறைபல்
காற், பகரு முனிவர்சீசி யிவற்றினுமா பதியே பதிரா மடிமை
யென்க், தகவோர்ந் துறைத்த லப்பரமன் ருட்கே பொது
நீத் துறுமபத்தி. (சு)

இதனு லவன்ற னருட்குறிக்காற் றிடைய ருத சிவபூசை,
முதலாம் புனித சிவநியம முழுது முடையோ னிவனுளந்
தன், பதனுஞ் சிவமே யருளுருக்கொண் டகில சீவ தயாநிதி
யாய்ப், பதமே தரவீற் றிருந்தருளும் பரம சிவமா தலமை
வைக்குக. (எ)

தானே ருயிரா யண்டமெலாந் தன்பே ரொளியால் விளக்கு
வதா, யானு திலகும் பெருஞ்சிறப்பிற் ருமென் றருமைத்
திருக்கைகலை, மேனோர் காதல் பிடித்தீர்ப்ப வேட்கை வசனு
யூக்கமுடன், போனுன் றிருமு ஞுங்கமலன் பொற்ருள்
வணங்கப் பெற்ருனல். (அ)

பெற்றங்கடவும் பரமனருள் பெற்றங் கரிதிற் பிரிந்தனைய
விற்றங் கமல மலைவளங்கள் விரிபல் லிடங்க டொறுந்தோறு
முற்றங் கணனு ரருள்காட்ட வுள்ளத் துவகைவெள்ள முறக்
குற்றங் கடியும் போரன்பாற் குறித்து நோக்கி வருகின்ருன்.

வேறு.

நாற்பது கோடி யோச னேத்தித னுயர மென்ப
பாற்பகு மிருபான் கோடி பரவுமிவ் வகல மென்ப
வேற்பதோ வம்ம பன்று ளெண்ணினு மினைய வெற்பின்
மேற்பொலி சிகர வீட்ட விளக்கமு மளக்கொ ணுவே. (௧0)

எனநினைந் திறும்பூ தெய்தி யிவ்வரை யுச்சி யின்க
ணனகமா யொருபான் கோடி யளவையோ சனையுயர்ச்சி [த்
யினின்மறைப் பொருட்டா காரத் தியைந்தொளிர் பதுமராக
தனிமணி மயமா யாங்கோர் சிருங்கமன் றயங்கல் கண்டான்.

அன்னத னுச்சி யின்னோர் கோடியோ சனைய கன்றே,யின்னு
யிர் போன்றி லங்கு மெழிற்றிருச் செம்பொற் கோயில், பொ
ன்னின் மா மதில்க ளொன்பான் புனைமணி யினத்தொவ்வொ
ன்று, னன்னரா வரண மொன்பா னுற்றிசைக் கோபுரங்கள்.

ஆவர ணங்க ளாதி யகலிட வகையி னங்கைத், தேவிளஞ்
சேய்முன் னோர்தஞ் செறிபரி வார மாதி, மேவியற் சிறப்பி
னோடு வீற்றிருந் தருளு மேன்மை, மாவெழின் மணிப்பொற்
கோயில் வகையெலா மிலங்கக் கண்டான். (௧௩)

அரிய ஞதி வானோ ரவலமின் றியலு மாதம், புரிதொ
ழின் முறைசொற் றெம்மான் பொன்னருள் பெறவுட் செ
ல்வா, னிரைநிரை நமந்து வேண்ட நேர்தரா தரந்தெரிந்து,
மரபினுட் புகுந்து நந்தி மண்டப மகிமை கண்டான். (௧௪)

வரவீபோகக்குடைய சிவ வகையுண்மா லயன்முன் னோர்க்கும்
பொருதெர்டி யினத்துளோறு புகழ்க்கொடியரசாம்வாய்மை
தெருளடை யில்பே ரிலுந் தேற்றுசீ ரோற்று நாமத், தொரு
மணித் தூசம்க் கோயி லொளிர்திரு முன்றில் கண்டான்.

மணிமயத் தளவாத் தம்ப மண்டப வகைக ளோர்பா, லணி
ய்ணி முனிவர் கூட்டத் தரவொலி யொருபா லேங்தென், றெ
ணிவிரி கருவி யீட்டத் தின்னிசை யொருபா னூலிற், கணி
தரு மியமீ ரொன்பான் கணையொலி யொருபாற் கண்டான்.

உருத்திர மகளி ராட லொத்திசை பாட லோர்பாற், பெரு
த்தெழு நெருக்கொ துக்கும் பிரம்பொலி யொருபாற் றெ
ய்வ, இருத்திம சால மன்ன கிளர்பெருந் தலைவ ரோர்பாற்,
றிருத்தகு முருத்தி ராதி தேவசா லங்க ளோர்பால். (௧௭)

இவ்வகை போலப் பல்வே றிசைப்பருங் குழாங்க ளாங்க
ணெவ்வொரு பாலிற் சூழ வும்பன்மா முகத்தன் செவ்வே
டெவ்வடு காரி வேள்வி சிதைத்தமா வீர ஞதி
திவ்வியர் சந்தி தானத் திருக்குறிப் பருண டாத்த. (௧௮)

அரிமணித் தவிசி னெம்மை யாளுடை யீச னோர்பாற்
றிருவரு ளமுதத் திங்கட் டிருமுக மீன நோக்கிற்
புரிபர வபரஞானப் புணர்முலை வணர்ம ருங்குற்
கிரிசைவீற் றிருப்ப மேவுங்கிள ரருட்கொழுநேர்கண்டான்.

அக்கொழு வீற்றி ருக்கு மணிமணிச் செய்பொற் கோயி,
லெக்கவி வல்லோ ராலு மெண்ணிலாக் கற்ப காலந், தொக்

குளா செயினு மங்கத் தொகுதியு மளக்க லாகாத், தக்க
தொல் சிறப்பிற் றென்னுந் தன்மைகண் டிறும்பூ தூற்றான்.

தத்தம வுத்தி யோகத் தனித்தொழி லருளா ணீங்கி, முத்தி
வேட் டயரார் பல்லோர் முகுந்தர்பற் பலர்மால் பல்லோர்;
வித்தகர் குழாஞ்சூழ்ந் தேத்த விளங்குசண் டேசநாமத், துத்
தமன் மணிப்பொற்கோயிலொளிசெய்வைபவநேர்கண்டான்

இன்னன பல்சிறப்பி னெம்பிரான் செம்பொற் கோயின்,
மன்னிய சென்னி முன்சொன் மாணிக்க சிருங்க மோன்
றின், றன்னடி முடிமேற் கொண்டு தகைதிசைச் சிகரச்
சூழ, லன்னதன் கீழ தன்கீ ழாய்விரி யளப்பில் சூழல். (௨௨)
ஒன்றினுக் கொன்று கீழ்க்கீ ழொருபதின் மடங்கு மிக்கு,
நின்றோரோர் சூழ லொவ்வோர் நிழன்மணி யயத்த வாகித்,
துன்றெழில் கண்டான் மற்றுந் தொல்சிறப் பெல்லாங் கண்
டான், குன்றிது காணப் பெற்றேன் கோதின்மா தவப்பே
றுற்றேன். (௨௩)

என்றுரைத் தார்வங் கூர வேத்துமக் கோத்தி ரத்தி
னின்றுசெல் பிரிவாற் றுனுப் நியதியி னுளும் போந்திக்
குன்றக மிறைஞ்சு கென்னுக் குறித்தொரு வாற்றி னேகித்
தன்றனி நகரம் புக்கான் றறுகண்வா ளரக்கர் கோமான். ()
நாடொறு மெண்ணி யாங்கு நண்ணியக் கயிலை போற்றி
நீடுதன் பதியின் மீளு நியதிய னொருநா ளிந்தக்
கோடுயர் வரையி னுளுங் குறுகியா முழப்ப தென்னே
மாடுறப் பெயர்த்தெ டுத்தெம் வளநகர் வைத்து மென்னு. ()

ஆண்டிலங் துணிந்தா னங்கோ வருளினு ளடங்கி யாதும்
யாண்டுநஞ் செயலி ஞகா தென்றுதாழ்ந் தூண்மை யோர்ந்து
காண்டகு பெரியர் தாமுங் காட்டிடக் காண்ப ராகிற்
கோண்டறு கண்ண ரக்கன் குறித்தவீ திறம்பூ தாமே. (௨௬)

கருத்தது கொண்ட சால கடங்கட னிருபான் றிண்டோ,
ளுரத்தசைத் திடவவ் வோங்க லுச்சியங் குவட்டுக் கோயி,
லொருத்தன்மெய் யிடத்தெ மன்னை யுலகினிற் பெண்மை
தேற்று, மருத்தியி னஞ்சி னைள்பேரின் றண்ணலை யணைத்துக்
கொண்டாள். (௨௭)

வேறு.

அன்ன காலையெம் பிரான்மணித் தவிசமர்ந் தாங்கே
யுன்னு சேவடிப் பெருவிர னுதிசிறி தூன்றத்
தன்ன தோணெரிந் தலறுபு தாழ்வரை யடிக்கீ
ழின்னல் கூர்ந்துரோ தனித்திரா வணப்பெய ரிசைந்தான்.

அரக்க னுண்டழு மொலிதிருச் செவிபுக வாங்கே
புரக்க மாதவர்க் கருணெறி புகன்றுவீற் றிருக்கும்
வரக்க வின்செய் வாகீசமா முனிவர்கோன் மனத்தே
யிரக்க மிக்கெழ விரைந்தெழுந் தெதிரணைந் தியம்பும். (௨௯)

அன்னை யாயருள் தன்மெய் யன்பினு லருச்சித்
தென்னை வேண்டினும் வேண்டியாங் கீயுமவ் வியனின்
றுன்னல் பெற்றுவந் திடாமையிங் கடாமைசெய் தொடங்கி
பின்ன லுற்றனை பேதைநீ யாதலி னென்றே. (௩௦)

அங்க ணஞ்சலே யென்றருட் செஞ்சொலே யருளி
யிங்க ணின்செயல் பெரிதப சாரமே யிதனே
வெங்க ணஞ்சணி மிடற்றவன் பொறுத்தருள் விதமோர்
தூங்க நன்செய லுரைத்துமீ தருத்தியிற் றுனேக்தே. (௩க)

செய்யி னின்னிடர் நையுமா லேயிரு சிரத்தோய்
துய்ய சாமகா னபயிலி யன்னெனுஞ் சுருதி
செய்ய வேணியெம் மானேயப் பணிநடாய்த் திகழ்ந்தே
யுய்தி யென்றரு ளுபாயமாங் குரைப்பவவ் வுரவோன்.(௩௨)

அதுவி ஞவின னலக்கண்முற் றகன்றென மகிழ்ந்தான்
குதுக லித்தன னப்பெரு முனிவர்தங் கோனேத்
துதிபு கன்றன னெந்தைநின் றாயபே ரருளுக்
கெதிரெ வன்கொலோ வேறையே னியற்றுவ தென்றான்.()

ஞான மாமுனி பெம்பிரா னவின்றவா சாம
கான முற்றெழு கருவிவே றின்மையிற் கவன்றே
யான தன்னெரு கைவளா நைவளமாக
மான தன்றலே யதன்றலேப் பத்தரா வயங்க. (௩௪)

தனது சாங்கமா மவ்விரு தகுமுறுப் புபாங்க
மெனமு னெஞ்சமுந் துணிபுறத் துணிபுற விறுத்தாங்
கனேய வீணேயிற சாமவே தத்தினே யமைத்தே
யெனேய ருள்ளமு னனிகனி தனியிசை யெடுத்தான். (௩௫)

அன்ன வின்னிசை யிரக்கமிக் கெழுமொலி யாங்க
ணென்னே யாளுடை நாயகன் றிருச்செவி யிடைப்போந்

தென்னை யின்சுவை தானும்வேம் பெனவினித் தீர்ப்ப
வுன்னி மாசிலை யுடன்விடை யிடையெழுந் தற்றான். (௩௬)

எதிரெ ழுந்தரு டோற்றங்கண் டிரக்கமிக் கரக்கன்
முதிரு மன்பனாய் வன்புறு தன்பிழை முன்னாத்
துதிபு கன்றனன் பன்முறை முன்முறை தொழுதான்
கதிநின் பொன்னடி யன்றியொன் றின்றெனக் கரைந்தான்.

ஐய வேழையேன் பிழைபொறுத் தருள்கிலை யானா
லுய்ய நாயினேற் கோர்புக லுண்டுகொ லுனையன்
றெய்யி லாமைநின் னிடத்துமிப் பெரும்பிழை யிழைத்தே
னையு மென்னையும் புரத்திகொ லெனப்பினு நமந்தான். ()

அடியடைந்தவர் பிழைதிரு வுளங்கொளா தவர்க்கே
கடிதி னன்றருள் கருணையங் கடற்றனிக் கடவு
ளொடிவில் வென்றியொள் வாளுடன் னுலப்பில்வா ணாளு
நெடிதுந் நல்குபு செல்கென விடுத்துப்பின் னியலன். (௩௯)

அரக்க னாற்றலி னாற்றப சாரநோக் காமை
யிரக்க மிக்குயு முபாயமீங் கிசைத்தவித் தோடங்
கரக்க மானுட னாகென முனிவர்க்குக் கழறப்
புரக்கு மன்னையெம் மண்ணலை நமந்திது புகலும். (௪௦)

அகில சீவகா ருணியமா மூர்த்தியென் றருளால்
புகல நின்றருள் புண்ணிய வென்னையிப் புதுமை
பகவ நின்னிகர் பண்ணவன் பரிந்துள மிரங்கி
மிகவு யிர்க்கரு ணன்மையா புன்மையா விளையும். (௪௧)

இனைய நன்மைமகின் றிருவுளப் பாங்கிலை யென்று
லெனைய ருண்மைதேர்ந் துய்குந ரெனவுமெம் பெருமான்
புனைம ணிக்கலைச் சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பூங்கை
வனைம லர்க்குழன் மலைக்கொடி வினவிடை வழங்கும். ()

மாது கேண்மதி யினியதே நின்வின மனுட
னாதி யென்றது நன்னிலை யின்னரு ளதனை
யேத மென்னநீ முன்னலை பன்னல னீட்டு
சாத கம்முலை கெலைவக்குமீ தெனப்பினுஞ் சாற்றும். (சங)

வேறு.

பொய்தரு மதங்கள் கலிவலி யதனாற் புவியுற விரிந்தவிப் போழ்தெம், வைதிக சைவ நிகமவா கமநூல் வழிநிறீஇ யுயி ர்க்கருள் வழங்கட், பொய்தெறு மனைய வாய்மைநூற் சார பூதமாந் தென்மொழி வேத, முய்தர வெளியிட் டருளிய வெமைநே ரொருவனைப் புவிக்குற வேண்டும். (சச)

அத்தொழில் வல்லோ னித்தவ னிவனை யகாரணத் தவனி யுய்த் திடினு, முத்தம நெறிநின் றருளபெறீஇக் கைலை யுற் றுமென் முற்றுணர் முனியு, மித்தலை யிழியி னெனவிப ரீதத் தெண்ணுபு மண்ணவர் முதலோர், முத்திநன் மார்க்க விமுகரா குவரான் மொய்குழா லனையது குறித்தும். (சரு)

தூயருக் கியற்று நலமிக பரத்துந் துணையலா னுணைவி லாக் கொடிய, தீயருக் கியற்றி னூர்க்குமன் னிடரே சேர்க் குமென் றோர்க்குதல் குறித்து,நேயநம் முருவன் பழுதொரு

பொழுது நெஞ்சினும் புகப்பெறு கிமல, ஞையமா முனியைக்
காரணம புணர்த்தி யவனியுய்த் திடவுளந் துணிந்தேம். ()

ஈதலா லிவன்பாற் கோதுள தாக வெண்ணிநா முனிந்தன
மென்று, பூந்ராய் கிளேயே லன்றியு மிருவர் மனுள னு மனு
ட்டியு நெடுநாட், காதலான் ஞான காதலற் பெறுமா கருதி
மா தவம்புரிந் தனரிப், யோதக னமர்ந்திப் போதகன் பல
ஞப் போதகப் பேர்தக மலாந்நும். (சுஎ)

என்றெமை யாளும் வென்றிமால் விடையோ னெமாசலே
யிமாசலேயுவபப, நன்றுனைத் தடனு யெழுந்தரு ளமைய
நமந்தடி சுமந்தரு டலேக்கொண், டென்றுநம் பெருமா னரு
ட்டுணையுள் தென்றிருந்தவத திருந்தவவிருவர்க்,கன் றருண்
மகவாட்போதவமுனியெம்பண்ணலாருண்ணயந்தனரால்.

அதுதிரு வுளங்கொண் டின்னினிநாமிவ் வருந்தவப் பெருந்த
கைக் குடனின், றிதமுழு தளிதது மென்றுல களித்தா ளிம
கிரி சுதைதிரு வாமூர், முதுநக ரிடைப்பே ரருளுரு வாகிமு
ன்புகுந்தனளகொலென் முன்றோர், துதிசெய முனஞ்சொ
லிருவர்பா லாங்கோர் தூயபெண் கொடியவ தரித்தாள். ()

கடமதி கேட்டை நாளிலங் குறந்தாங் களிக்கடல் குளிக்க
வாய்த் துளவத், தடமதி முகப்பெண் கொடிக்குறு விதியாற்
சாதகன் மாதிகண் ஞான, வடமதிப் பரம குரவனு முக்கண்
வள்ளல்பே ரருளினே வழுக்கித், திடமதித் தாதையார் கிளே
சூழச் செயல்வகை வியல்வகை செய்யா. (ருo)

தன்குல திலக ஞானமெய்த் திலகந் தனிச்சிவ யோகமா திலகம், பொங்கருட் கிரியா திலகமாஞ் சரியை புரிந்தற் றிலகம்வான் சைவ, மங்கல திலக மாதவ திலக மாதியென் றேதியல் வயங்கந், நங்கையைத் திலக வதியெனு நாம நவின் றினி துவந்துள நயந்தார். (௫௧)

விண்மணி நோக்கித் தழலிடை யுறன்முன் விளைத்தமுற் றவத்திறற் றங்கள், கண்மணி யென்னத் தோன்றியெவ் வுயிர்க்குங் கதிமணி விளக்கமாய்த் திகழப், பெண்மணி தனைப் பெற் றின்புறு மவர்பல் பெருமணி யாரமுன் னைய, வெண்மணிக் கலன்கள் பூட்டியாட் டுபுதம் முயிர்மணி யாவளர்த் துவப்பார். (௫௨)

வேறு.

பெறலருமைப் பொருளெளிதிற் பெற்றூராய் முற்றேகை
நிறைகடலிற் றிளைத்தாரந் நேரிழையைப் பெறுதவத்தோர்
திறையிடுவார் திருமுதலோர் திருந்தெழிற்கென் றருள்விளக்க
முறையெதிர்கண் டதிசயித்தார் மூதுணரு மாதவத்தோர்.

இப்படியா லிப்படியுய்ந் திடத்தோன்றிப் பாவையார்
துப்படியா லணையுகைத் துச்சுடர்மணிப்பூண் முடியெடுத்தே
மப்படிய வுதைத்தருளே மலர்க்கரத்தா லலைமையெடுப்ப
வெப்படியு மெனதம்மித் தீதுற் றியிலங்கணைமீக் கிடந்தருள்வார்

அணையின்மிசைக் கிடந்துதவழ்ந் தடித்தளிர்கன் றிடநேர்நின்
றிணைமலர்மென் கரம்பற்றி யெதிர்தருவா ருடனடந்து
துணையடிக டளர்வொழியத் துணைவேண்டா நடந்தோடிப்
பணைமகளி ருடனாடல் பயில்பருவத் தியலுறுவார். (௫௫)

இம்முறையா லாண்டுசில வெய்தவளர்ந் தினமடவார்
தம்முடன்மா மனைமுன்றிற் றனிமறுகின் மணிபலகொண்
டெம்முடையா னிருக்கோயி லிலிங்கதா பனமாதி
யம்முறையாற் செய்தெவர்க்கு மகமகிழ்ச்சி மிகவிளைப்பார்.

சிறுவீடு பயில்பருவச் செயலதனிற் றிருவருளா
லுறுவீடு தரப்போந்த வொண்டொடியார் சிறுசோறு
மறுவீடு நிவேத்தனமா மலர்புனைந்தேத் துபுபாசந்
தெறுவீடு பசுத்துவந்தீர் சிவத்துஞ்சார் செயறெரிப்பார்.

இளம்பருவத் திவரிவ்வா றெவ்வெவரு மிறும்பூதி
னுளம்பரவ நாளுரு முதுபோலற் புதமாக
விளம்பருட்பல் செயல்விளைய விளையாடி வளையாடும்
வளம்பயின்மென் மலர்க்கரத்தார் வளர்கின்றார் புவிவாழ.

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையாண் டகன்றதற்பி
னுலகமெலா முயவருளா லுளமுனங்கொள் வாகீச
குலமுனிவ ரவர்க்கிளையார் கொடியபுல னெறிக்கிளையார்
மலவினையைத் தெறற்கிளையார் மறுமதம்பாற் றிடற்கிளையார்.

சுத்தாத்து விதசைவத் தொன்னெறியா னன்னெறியே
நத்தாகின் றுலகுய்ய நாட்டுதிரு வருள்வலிபெற்

றெத்தாலு மிளையாரென்றெவ்வுலகுங் கொண்டாட
வத்தாய்தந் தையர்களிப்ப வருண்மகவா யவதரித்தார். (௬௦)

மீனமதி யுரோகிணிநாள் விளக்கமுறவளக்கரிய
வானமதி முடிவேணி வள்ளறிரு வருளேயென்
றீனமதி யுடையாரு மிலகருணோர் கண்டிலகு
ஞானமதி கரித்துய்யு நண்ணியதிம் மகவென்றார் (௬௧)

பார்த்தளவே யத்தகைய பாமரருந் தாமகந்தேர்ந்
தீர்த்தமதி யினராகி யெழினயமுன் மொழிநயமுங்
கார்த்தமிடற் றரனருள்கூர் களிநயமு மொளிநயமு
மோர்த்தகுல வலநயமு மெல்லாங்கண் டதிசயித்தார்.

இவர்செயலே யிவையாகி லேதிலபல மாதவத்தோர்
தவமுனமில் லனசெய் தனித்தாயர் தாதையா
ருவகைவகை யெவரேனு முளபடி யின்னரிதே
யெவகையறி வொருசிறிதி லேழையெநித் திசைப்பதுவே.

ஆறலு நசைவெட்க மறியாதென் பதுவிளங்க
வானேருந் துதிபுலமை மாண்புடையார் கழல்வணங்கி
யானேதத் துணிந்தனனிவ் விளங்கோலப் பெருந்தகையை
மேனளி னருந்தவத்தான் மினிர்மகவாப் பெறுதவத்தோர்.

நாமுயநங் குலமுய்ய நகருய்ய நாடுய்ய
வாமுலகெ லாமுய்ய வரியதிரு வருளுருவாய்க்
காமுறும்மா தரமுடிப்பான் காதலனைப் போதலின்
லேமுறநாம் பெறவினியெ னென்றின்பக் கடற்றிளைத்தார். ()

திருவவதா ரத்தருமைச் செயல்வகைக டினந்தோறும்
பொருவரிய வுருத்தோற்றம் போன்றிலங்க வான்றவிதி
மரபினடாய் வருதாதை வழுத்துதிரு மகனுருக்
கரியதிருச் சாதகன்ம மாதிகண்மே தகப்புரிந்தார். (௬௬)

அருளுக்கி யுலகமெலா மயனெறிநீத் தியனெறியாந்
தெருளுக்கு நீணிச்சைவத திருநெறிமே யறனெறியென்
பொருளுக்கி யுயத்தடைசெய் பொய்வழிப்பு காதேவர்க்கு
மருணீக்க வந்தமையின் மருணீக்கி யாரென்றே. (௬௭)

நாமகர ணத்தழகு நாள்பெறநல் லோரையெழ
வாமுறைசெய் தமைத்துவகை யார்கலியிற் றிளைத்தனர்த
தோம்பிதிருத் தாதையார் தூயபுகழ்ச் சிறப்பெல்லா
மேமுறுபா கினைந்தாகினந் திறம்பூதுற் றுலகரெலாம். ()

நேரிலருந் தவப்புகழு நிறையருளோ மகவாகப்
பாரில்வரப் பெறுபுகழும் பன்னிதிய நிறைபுகழுஞ்
சேரவருள் கொடைப்புகழுஞ் செப்பரும்பன் னடைப்புகழு
மாருமடை வருமினிய வளப்பிலபுக ழெல்லாமும். (௬௯)

ஏனோர்போற் றமைப்புகழ்வா னீட்டாமே யியல்பானே
யானுமெய்ந் நிலைகுறித்தே யவைசிறப்ப வவரையடுத்
தேநாளும் வளர்செயலா லிடுகுறியா யவர்தம்மை
வானேறு புகழனா ரெனவழுத்தி வாழ்த்தினரால். (௭௦)

மேதினிமே லத்தானே விளங்குசிறப் பெயராய
தோதிகிலா மவாமனையா யுலகுபுய மகப்பெற்ற
பாதிகிலா நறுநுதல்ப் பாவையார் தமைப்போல
மாதினியா ரெனப்பரவி வழுத்தினா ருடனுங்கே. (௭௧)

அதுதானே திருப்பெயரா யவர்க்குமியைந் ததென்றும்
பொதுவாடு பதம்விழைந்தே புகழனார் மாதினியார் [க்தோ
ரிதமோவாக் கொடைவகையி னினைப்பரும்புய செயல்குறி
றுதிரீடு மவர்குலம்வே ளாண்குலமென் றுவர்தூயோர். ()

செல்வமுத லெண்வகைய திருவேதா கமாதிதிரு
வில்வளர்கல் வித்திருமெய்ம் மிளிர்ஞான யோகதிரு
பல்வகைய பசுபாச பதிதன்மத் திருமுதலாத் [ன்றும்.
தொல்வகைப்பஃ றிருவெல்லாந் தழைந்துநிறைந் தென்று

காலமறு தலைகளினோர் காலும்வே றுருதுவளர்
கோலமலி பெருஞ்சீர்த்தி குறித்தோவப் பெரியவர்வாழ்
ஞாலமலி பல்வளஞ்சார் நகர்திருவா ரூரென்றே
சீலமலி பேருலகோர் செப்புவரா லிப்புவிமேல். (௭௪)

இன்னதனிற் திருவாரூ ரினில்வேளாண் குலம்வாழ
மன்னுதிருப் புகழனா மாதினியா ரிருவோரு
முன்னருப்பு திரமணியை யுலகருளுங் குலமணியைப்
பன்னரிய சீராட்டிற் பாராட்டி வளர்க்கின்றார். (௭௫)

பார்திகழ்மெல் லணைநிலப் பட்டின்மிசைத் திருமேனி
யேர்திகழக் கரமூன்றி யெம்மையரு ளாசதலை [டுத்துச்
யார்திகழ்தாண் மடிக்கொன்றொன் றணையுதைத்து முடியெ
சீர்திகழ்மா முகமசையச் செங்கீரை யாடுவார். (௭௬)

சாற்றுமதின் மண்ணுதி நத நவநீத திருண்மலமும்
பாற்றுமெய் யன்போங்க பரவருளாகை வருமாகா

வேற்றுநெறி யெனவெமக்கு விளக்குதிரு வருட்செயலின்
றேற்றமெனக் கண்டுவப்பார் தூயதபோ தனரெவரும்.

மாதினியார் மடிக்கிடத்தி மணியேயம் மணியொளியே
யேதமிலா மாதவமே யிருந்தவத்தி னருந்தனமே
காதறகு மெம்முயிரே கண்வளரா யென்றென்றே
யாதரவிற் றாலாட்ட வருண்மலர்க்கண் டுயின்றமர்வார்.

செய்யகணைக் காற்றாய திசைகமழு நறுந்தைல
மெய்விரவக் கிடத்துபுநீர் விரையாட்டி யொற்றாடை
யொய்யெனவிட் டவிர்சுண்ணத் தொடுகுறங்கிற் கண்டுயிற்றித்
தெய்வமணித் தொட்டிலினிற் றிருக்கரத்தா லாட்டுவரால்.

கண்ணேயக் கண்மணியே சண்மணியிற் கதிர்பாவாய்
விண்ணேடி னுங்கிடையா மெய்ப்பொருளே திப்பியமே
யுண்ணூத வாரமுதே யுறுசுவையே கண்வளரா
யண்ணலென் றன்னையர்தா லாட்டிசைகோ டதிதிளைப்பார்.

எழுபிறப்பும் பெறுமவற்று ளொனுங்குறள்கட் கிலக்கியமா
முழுதளித்தெங் குலமணியே முதுமதியே சுடர்நிதியே
பொழுதுதிக்கு மிளங்கதிரே பொலஞ்சுடரே யெனக்காமு
றெழுதுதிக்கும் புகழுறு ரெடுத்தணைத்தின் புறமர்வார்.

இலங்கணையி னிளங்கோலத் தெளிமையளிக்கும் பெருந்தகைய
விலங்குறமார்புந் துபுமென்மெலதவழ்ந் தாடலைந்தகைய
தலங்களின்மே லாங்கயிலை சார்வரிதே னையர்க்கென்று
புலங்கொளுவ வுந்தியும்பின் போதுமருஞ் செயறெரிப்பா

நம்மையரு ளெம்மகனார் நடையாரப் பிச தருநுந்
செம்மைதிகழ் சந்திமிதித் திடுசெயலு மாமதியிற்
றம்மருள்பெற் றுலகுய்யச் சமட்டி திருவடிதீக்ஷை
யிம்மகியிற் புரிதலென வின்புறச்செய் தளங்களித்தார். ()

துப்பாணி முத்தேயெந் தொல்குலமா தவப்பயனே
யப்பாணி வேணியனன் பள்ளியருள் வள்ளலின்
செப்பாணி யிசைகளுமுன் னிளம்பாணி யிசையொவ்வா
சப்பாணி கொட்டுகென தாம்பாணி யாதருள்வார். (௮௪)

கருவாயி னுலகுலையாக கதிவாய்ப்பத் துதிவாய்மைக்
குருவாயின் னருட்கோலக் குருவாய குலமணிநின்
திருவாய்முத் தேயருண்மெய்ச் சிவம்வாய்ப்ப துடனெமக்குத்
தருவாயென் பாரகுவந்து தனிவாய்முத் தினிதருள்வார் ()

திருவணையிற் கிடந்திருந்து திருத்தமுறத் தவழ்ந்துசெய
லொருவுறத்தம் முதுகுரவ ருடன்படவார் பலர்வேண்ட
வருமுறைவை திகசைவ மணந்துலகி னிலைநிறுவ
வருமகனார் செங்கின்று மற்றவர்க்கு மகிழ்வளித்தார். (௮௫)

அவனிமிசைக் கொல்லாமை யாகுமறம வெளிக்காட்டிக்
குவிகொலைமா ரணம்வேள்வி குயிற்றியுழுசெய் சமணர்நெறி
துவரவழித் திடுசெயலிற் றொடங்கவடி யெடுத்தாங்குத்
திவியமல ரடியெடுத்துச் சென்றுறுநடை பயில்வார். ()

போரானை யுரிபோர்க்கும் புறத்தானை யறத்தானை
யோரானை யிவர்வானை யெயமானை யப்பானைப்

பேரானை யிடப்பாலெம் பெருமானை யுருகார்முன்
வாரானைத் தருவானை வாரானை விழைந்தழைப்பார். (௮௯)

வேறு.

குருந்தே வருக வெமதுதவக் கொழுந்தே வருக வரும்பெற
ல்வான், மருந்தே வருக வெங்கள்குல மணியே வருக மலர்ந
யன, விருந்தே வருக வானந்த விளைவே வருகென் புகழுனர்,
முருந்தேர்நகைமாதினியார்க்குழுதமிக்கிநவற்புதமளிப்பார.

வருமம் புலிபாம் பிறைஞ்சமணி மன்றி னடஞ்செய் வள்ள
லைமுற், கருமம் புலினீ ரெனுமாயக் கடல்வீழ்ந் தாமே கை
யெடுத்துத, தருமம் புலிநா முயக்காட்ட றகையமலர்க்கை
வாணீட்டி, மருமம் புலிவா வெனவழைத்து மகளிர் களிப்ப
மகிழ்வளிப்பார. (௯௦)

பின்னு ளருகன் பாழிகளும் பேதையமணர் பள்ளிகளு, முன்
னுதழித றம்மாலை வயங்கத நெரிததாங் கணிமறுகின், மின்
னார் மணிகொண் டிளமகளிர் விளைக்குஞ் சிறுவீ டடிமலர்க,
ளன்னோ ருகண்மே வுறவழிப்பா ரடியே னகத்துந் துகளொ
ழிப்பார். (௯௧)

வேத முழக்குஞ் சிவாகமத்தின் விமல முழக்குந் தனிச்சைவ
போத முழக்குஞ் சரியாதி புனித முழக்குஞ் சிவஞான, சீத
முழக்கு மேனையவுஞ் செழித்து முழங்கச் சிறுபறையி, னாத
முழக்குஞ்செயல்விளைப்பார்நடலைமுழக்குநமக்கொழிப்பார்.

பெறும்பே றுவக்கு மதிவேணிப் பிரானே பதியப் பிரான்சைவத், தூறுதே நெறியே நெறியெனத்தேர்ந் தூய்வா னுலகமுவலேமதச், சிறுதே ருருட்டிச் சிவஞானத் தெளிதே ரளிப்பார் சிறுரொடுபொற், சிறுதே ருருட்டி மறுகினிற்பல் றிண்டே ரோதுங்குந் திறம்புரிவார். (௬௫)

சிறுர்பற் பலரோ டேதுமொரு திருவா ருருவிற்றினந்தோறு, மறுதற்புடன்வேண்டுபகரணமலியவயக்கு பூசனையே,வெறுவற் புதநீள் விளையாட்டா விளையவிளைப்பார் தலைகைப்,பெருவொப்பருஞ்சைவநெறியேபேணப்புகுத்துநிலைபிறக்கும்.

இன்னவகைபல் திருவிளையாட்டியற்றுமருமைச்செயனைக்கின் மன்னு முவகைக் கடல்குளிப்ப மகிழ்மா தினியார் புகழூர் தன்னு முறவ ருளங்களிப்பத் துகடீர் நகர மிகவியப்பப் பன்ன வரிய விளங்கோலப் படிவக் காட்சிப் பயனளிப்பார்.

குஞ்சி யழகு மணிப்பணிமேற் கோப்பி னழகு நுதற்சுட்டி விஞ்சு மழகும் வெண்ணீற்றின் விமலவழகுமணிக்குதம்பை யெஞ்சி லழகு மைம்படைப்பூ ணிலங்கு மழகுமேனையணிப் புஞ்ச வழகு மஞ்சீரப் பொலிவினழகு மலிவெய்த. (௬௬)

செய்ய மேனிப் பேரொளியுஞ் செறிபல் லணியின் சீரொளியு, முய்ய வருமெண் டிசைவிளங்க் வொவ்வோர் மனைக்குந் திருமகவாத், தெய்வ மகிழ்விற் சிவப்பூரத் திகழ்சீ ரடியாற் சென்றுசென்றெம், மையன் விளையா டற்புதச்சீ ரடியே னளவோ வரிதெவர்க்கும். (௬௭)

அருண்மா மகனார்க் கிவ்வாறாந் தாண்டு நிகழப் புகழுறு
திருண்மா சிறந்து ஞானவொளி யெழுப்பி யிதய கமல முகிழ்
சருண்மா தளங்கண் மலர்விக்குந் தூய கலைக ளுணர்தருமா
தெருண்மை வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார்நற்றினம்வாய்ப்ப.

குருவாண் முகத்தா லலதெதுவுங் கொளான்மாண் பலவென்
விதியெவர்க்குந், தருவான் பொதுவென் றுலகுணர்வான்
றருநா லவைக்குஞ் சனகமென, வருமாண் புளவெம் மடி
களெதிர் வழங்குங் குருவு மிகவியப்ப, வொருகா லுணர்த்து
முனமெவையு மொருங்கே யுணர்முற் செயறெரிப்பார். ()

உயிரைந் தெழுத்தா லுருத்திரமே யுதனு னடுக்காண் டம்
மிதனாற், செயிரில் காண்ட மிருமூன்றிச் சிறப்பா லெசுர்மா
மறையிதனான், மயர்வின் முன்பின் மறைபோலிவ் வரன்மா
மகவான் முதுகுரவ, ருயர்தங் குலமூர் நாடவனி யொளி
பெற் றனவென் றுலகுவப்ப. (௧௦௦)

உலகீ டேற விளங்கோலத் தொருவா வருளா லுதித்தருளிக்
குலமா மகனார் சிவஞானக் குறையா மதியா வளர்கின்றார்
நிலவா நின்ற விந்நாளி னிகரி றிலக வதியார்தா
மலகீ ரைந்தாண் டின் பருவத்தமைதிவாய்ப்பநிரம்பினரால்.

இனைய நாளி னைத்தமரபினிலாண்டகையார்கலிப்பகையா,
ரெனுமோர் தலைவ ரப்பெண்மணி யினைமா மணத்தா லெய்
தவிழைந், தனைய புகழ னாரிடைத்தா மரிய முதியர் தமை
விடுப்ப, நினைவி னவர்போந் தவருவந்து நேர்ந்த படிசென்
றுரைத்தார். (௧௦௨)

தருமா தினியார் புகழனார் தமது குலமா மகளாரை, வருமா தரவிற் றமக்குரிய மணஞ்செய் தளிப்ப மனநேர்ந்த, திரு வா சகமக் கலிப்பகையார் செவிவாய் மடுத்தார் களிதிளைத் தா, ரருமா மணஞ்செய் முனமவரை யனிக பதிபாக் கொ ளுமரசன். (க௦ங)

தனது பகைஞன் வடபுலத்தான றன்பாற் சமாவென் றுற விடுப்ப, வனைய வரசன் பணிமேற்கொண் டமரம் புரிந்தங் கவர்திகழ்கா, னினிய வருண்மா மகப்பேற்று லெவர்க்குங் கிடையாப் பெருஞ்சிறப்பால், வினையை விடுத்த புகழனார் மிகமே வியம்ப ரடைபயனே. (க௦ச)

இனியோர் கணமுந் தரியாமே யினிது நுகர்கென் றீசனரு, ளனைய வழைத்தாங் கிவ்வுலகு துறந்து புகுந்தார் மேல்வீ ட்டின், பனைமா தினியா ருடலுயிர்த மகிழ்நரெனவே வா ழ்கற்பின், றனிமா மகிமை யுலகமெலாஞ் சாற்றப் பிரிவின் றுடன்சார்ந்தார். (க௦ரு)

தாதை யாருந் தாயருமித் தரணி யொருவிச் சகமெவைக்குந்
தாதை தாயர் சாம்பசிவ சரண நிழல்வாழ் வுற்றபினர்த்
தாதை யார்பூங் குழலாருந் தம்பி யாருந் தமர்சூழத்
தாதைதாயர்க்கிறுதிவினைச்சடங்குமுழுதுமுடங்கமைத்தார்

ஈண்டை நிகழ்வீ தாகமுன மிறைவன் றனக்குற் றுழிவினை மேற், பூண்டு புகுந்த கலிப்பகையார் பொருவில் பெரும போர்த துறைவிளைத்தாங், கீண்டு மனிக முருக்குபுமுற்

றிரும்பேர் கடக்கு மெல்லைவினை, தூண்ட வுடல்விட் டிசை
யுடம்பு நிலதங்க நிறுவி வான்புகுந்தார் (கoஎ)

என்னுமாற்றந்திருச்செவியிலேறவுடன்வானேறினர்போன்
மன்னு திலக வதியார வசமா யுலகை மறப்பவவர் [நி
பின்னர்வேண்டிமுப்புசாரம்பெரிதும்புரிந்து தெளிந்தெனக்கீ
கன்னை நீரே யெனவாழ்ந்தே னன்னைத்தெளிதியென்றிரப்ப.

வேறு.

தம்பியா ருளராக வேண்டுமென வைத்ததயா
வும்புருல கணையவுறு நிலைவிலக்க வுயிர்தாங்கி
யம்பொன்மணி நூறுங்கா நணைத்துயிர்க்கு மருடாங்கி
யிம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார். (கoக)

தம்முன்னு யன்னையினுந் தாம்பேணு தபோதனியா
ரம்முறையிற் றமக்குரிய வருந்தவங்கள் பலபுரிந்தே
யிம்மைமரு ணீக்கியார்க் கிருந்துணையா யமர்நாளிற்
செம்மைநெறியுலகுணர்த்தச்சென்றருளப்பெருந்தகையார்.

உலகமெலா நல்லறமே யுயிர்த்துணையென் றுய்த்துணர்வா
னலகிலரு ளான்முப்பாற் றறமனைத்து முறைபுரிவார்
குலவுசிராத் தாதிகணங் குலத்தரொனும் வாஞ்சையினாற்
பலர்தமர்கட் களித்தன்முதற் பாசவறன் பலபுரிந்தார். ()

வாவிமிகு தடமாதி மலிசுவைநீர் நிலைபுரிதல்
காவளர்த்தல் செஞ்நெறிசேர் காண்டலா மலகாதி
மாவிளா நாவணிமுன் மலிவிருக்க மாங்கமைத்த
றேவிருக்கு மறையவர்முற் றிகழ்சிவர்க் கனமளித்தல். ()

விருந்தளித்தல் வாசமுதல் விழைந்தளித்தல் பிணிதீர்க்கு
மருந்தளித்த றூனமெலா மகிழ்ந்தளித்தன் மஞ்செத்தவையுந்
திருந்தளித்த விருந்தளித்தல் செகமளித்த வீனுங்வியப்பப்
பரிந்தளித்த விவையாதி பசுகருமம் பலபுரிந்தார். (ககங)

சிவதளிகள் பலபுரித்ல் சீரணந்தீர் தரப்புதுக்கல்
சிவகுறிமுன் மூர்த்திபிர திட்டைமகா சாந்திசெயல்
சிவமுணர்மா தவர்வாழுந் திருமடங்கள் பலபுரிதல்
சிவமிகுநூற் கல்விநிறை செயற்குரிய திறம்புரிதல். (ககச)

சிவபூசைச் செயல்யாண்டுந் திகழ்வுறவேண் டுவசெய்தல்
சிவநேசர்க் குபசாரந் திருந்தியசெய் தழைத்தவீரைச்
சிவமாகப் பூசித்தே திருவமுதா தியவளிக்குஞ்
சிவமாகே சுரபூசைத் திறமிலக முறைவிளைத்தல். (ககரு)

பன்னுமிவை முதலசிவ பதிகருமம் பலபுரிந்தார்
மன்னுறுமிந் நாட்டிலக வதியார்க்கு மடாலயமொன்
றின்னருள்கூர் சித்தவடத் தீசர்திருத் தளிவெளியிற்
சந்நிதிமா மறுகில்வட சாரவடத்தின் சாரமைத்தார். (ககசு)

அன்னதிரு மடத்தென்று மமர்ந்தலரி யெழற்கைந்து
கன்னலென வறன்மூழ்கிக் கண்டிகைநீ றணிந்தலர்கொய்
துன்னுதொடை புனைந்ததிகை யுற்றலகு மெழுக்குமுதன்
மன்னுபணி பலதிலக வதியார்செய் துறுகின்றார். (ககஎ)

இன்னுளெம் மடிகண்மரு ணீக்கியா ரதமெவற்று, முன்னுவ
கொல்லாமை முற்றுயிர்க்கு மிரக்கமிக, லென்னுமுன் னுன்ன

ர்த்திடற்கோ விதுகசப்பென் றுரைத்தலின்வாய்த், துன்றுகொ
ன்றிடற்கோள்ளார் துனிசருமென்றுறத் துணிந்தோ. (௧௧௭)

எவ்வுலகும் பணிகயிலைக் கிறைபிரிவி னூடலினோ
தெய்வபரஞ்சைவநெறித் திருந்தமலர்ச் சயனமொரீஇ
யுய்வரிய சமணெறியா மூவர்த்தையிற் கிடைவிழைந்தார்
கவ்வைமிகுந் தூடுதல்பிற் கனிபின்பக் குறியன்றே. (௧௧௮)

வேறு.

திருவுளம் விழைந்தாங்காங்குச்செலவமண் குண்டரேற்றுங்
கிருவினர் தரும சேன ரென்றொரு பட்டப் பேர்தந்
தருமைநற் குரவ ராக்கொண் டடிதொழூஉச் செறிந்து சூழ
மருவுமுற் குரவர் யாரும் வழுத்தவீற் றிருந்தா ரந்நாள். ()

தன்னுயிர்த் தலைவி யென்னத் தகுமரு ணீக்கி யாரை
முன்னுறு பிரிவாற் றுமை முனைமதிச் சென்னி யோனு
மின்னுயிர்த் தலைவன் றாதாங் கெய்திய விடுத்தா னென்ன
மன்னுவெஞ் சூலை நோயவ் வள்ளலார் வயிறுற் றன்றே. ()

சூலையாந் தூது குண்டர் துரீஇப்புரி செயலிற் றுழா
மாலைய தாக வேமுன் வைத்தகா லசையா தீசன்
பாலுறற் கியைபெ லாஞ்செய் பண்பினை மறுக்கொணுமைச்
சீலியா ரிடைத்தம்பாகற்செலுத்தியோர்ந்தாங்கட்செல்வார்

இங்கிவர் செயலீ தாக் விதற்குமு னிவர்த முன்னை
நங்கையா ரதிகை போந்து நற்றொண்டு செயுநா ணர்கின்
றங்கணு வீரட் டேசா வகிலமு மளித்தா னேசா
செங்கர வேணி யானே திருக்கர வேணி யானே (௧௨௫)

எம்பிரா னீயே யாகில் யாங்களின் னடிமை யாகி
யும்பர்நா யகனே யிந்நா ளுய்தியி லமண்சார் புற்ற
தம்பியா ரருள்சேர் வாய்மைச் சைவமா நெறிபுக் குய்வா
னிம்பர்நீ யருளவேண்டுமெனத்துதித்திறைஞ்சிப்போவார்.

வணங்குபு சென்று சித்த வடமடத் தமுனி மேவு
மணங்கனுர் கனவிலெம்மா னதிகைவாழ் வீரட்டேசன்
குணங்குறி கடந்தா னேனுங் கோதிலா வன்பு ருடகோட்
கிணங்குபு பற்பல் வேட மியைந்தெளி யவனுமானோன் ()

ஒருதிரு முகமு நோயி யொளிவளை மழுமா னக்க
மருவடங் கமண்ட லஞ்சீர் வரதமோ டபயமெட்டு
மிருபுறத திலகெண் கையு மிடத்துல கின்றுண் மெய்யும
பொருவிலா னேறினீது பொலிதிருக் கோலங்காட்டி ()

பங்கைநீ வருந்த னின்பின் வந்தவன் முனீந்தி ரன்கா
ணிங்குல குய்யப போந்தா னெமக்கன னியனே யன்றே
னஙகமண புகக செய்கை யாருயிராக குண்மை தேறறு
மங்கலச் செயலென் றோர்தி வாய்மையி துவகை கூர்தி. ()

ஆவணி மூல நாளை யனையன்வந் தடிக்கு நின்பாற்
காவரு நீறுபஞ்சாக் கரதனொடு மளிநதூச் சூலை
யோவுநீ ருழவா ரங்கை யுதவிநம் பாலுய்க் கென்றுச்
சேவரு வீரட் டேசன் றிருவுருக் கரந்தான் மன்னோ. ()

வந்தநல் லுருவி னோடம் மாதபோ தனியார்க் காங்கு
வந்தருள் காட்சி சித்த வடத்திருக் கோயி லின்கண

முந்துமா மூல லிங்க மூர்த்திவாழ் கருப்ப வில்லுண்
முந்துறக் காண லாகு முதமிக வின்று மென்றும். (கஉகூ)

கனவுணர்ந் தருளின் மேன்மை கருதுமோ தன்பு பொங்க
வினித்திரு ளேழை யேறகு மெளியதோ வெனநத்து திநநப்
புனிதையார் நியதி யாவும போறறியம டத்தி ருந்தார்
பினமரு ணீக்கி யாசெல் பெறறிமேற பேசு கிறபாம். ()

பாகனை யூன்றிச் சென்று பகினியார் தம்பா லனபால்
வாகம ரணைய சிந்த வடமட ரயதநின் பாங்க
ரேகியாங் கவரு முன்ன ரதிாவரக் கணடு தாழ்ந்நார்
சேகுளார நெறியிற நீர்ந்நா திருவுளீ ரெழுமி னென்ன. ()

முன்னெழு நம்பி யார்நு முகமலர் ந்தொளிர நரவெண ணீறதை
யின்னருண பணியி லேறுடைந் தெழுந்திசைந் தினிது நல்கி
யங்ககாந் தளியுட் கூவந் தவிாசிவ தீாநத முணபித
துன்னருளே குலே நீககி யுவந்தழ வாரந் தந்தார (கஙஉ)

ஊடிலேற ரரிச ஞதி யுவந்தணி யாமை மேபால
நீடுநீ ருதி முன்னா நீத்தமா கோலைத சைவ
வேடமா யிலங்க நினறார் மிகுசைவ பிரம்வ சந்தான்
பீடுறு சைவ தீக்கைப பெருமபேறு பெறறு லனறி. (கஙங)

ஏதந்துணை சிறந்த வாாகரு மிரகனும விதியை யென்று
மேதகுணை விதியு மேபரா மொன்டு வவுல குணாதந்தப போக்க
வுத்தமா விடிவ ரேசவைந் தெழுந்தல குயமோா பெறறுந்
குக்கம சுநதி தீக்கை யுறமுறை மெய்நந்தா ரன்றே. (கஙச)

அன்னேர் முன்னை யாரவ் வருணிறை தம்பி யார்த
முன்னமண் கோல நீங்கி முழுததிரு நீற்றுக் கோல
மன்னிமெய்ச் சிவவி ளக்கம் வயங்கருட் டொலிவு கண்டா
ருன்னரு மின்ப வாரி யுட்படா வசரா யுற்ருர். (கரு௫)

என்னையாள் வீரட் டேசன் யாதுமோர் வில்லா நாயேன்
றன்னையும் பொருட்படுத்தித் தனிததிவன் றன்மையெல்லாஞ்
சொன்னதென் சொல்கே ளிந்தத் தூயன்மாமுனியோநம்மோ
டன்னிய னலனென் ருனீ தௌவுபசா ரிகமோ வென்று. ()

எண்ணிமே னெண்ணி னேனையென்செய்கோவீசனென்றே
கண்ணினேர் காணப் பெற்றேன் காட்சிமற் றிதன்மே லுண்
டோ, புண்ணிய மென்செய் தேன்முற் பொலிசிவ மயமாம்
பொற்பி, னண்ணலை நம்பி யாரென் றழைத்திடப் பெறு
தற் கென்ருர். (கஙஎ)

தவசிவ மயமாய்ச் சுத்த சத்துவ முருக்கொண் டிந்தப்
புவியுய வந்த தென்னப புகலுமிப புனிதையாரே
திவியதே சோம யத்திச் செம்மலார் தம்மை யிவ்வா
றுவமறு நீத வாய்மை யொளிர்சிவ் மேயென் றேதி. ()

விரிவுரை யருமை தோன்ற விம் தொரு சொல்லா லுண்மை
பெரிதுரை விரியக் கூறிற் பெருமையிற் பேதை யாதுந்
தெரியுா லுணுவு மில்லேன் றீயன் பேய னுயே
னரியவப் பெரியோன்வாய்மையை வெழுமாறெங்ஙன்.

இத்திரு வடிகட் டம்மை யெம்மையு மம்மை யாளு
முத்தமி ழார ழைத்தருங் குயர்திரு வதிகை சென்று
புத்தல ரிதழ்ப் போலிப் புண்ணியன் கோயி னண்ணிச்
சித்திசெய் வீரட் டேசன் றிருமுனுய்த் தருகு கின்றார். ()

வேறு.

வீரட் டேசர் திருவழகை விழியா னுகர்ந்தார் விடையாதி
தீரத் துறந்த சிவன்முத்தர் திருவா ருளத்தாற் பெரும்போக
மாரத் தழுவி யத்துவிதா னந்தக் கலவி யனுபவமே
சாரத் தனித்தார் தன்மயமாந் தகுபேரின்பந் தலைப்பட்டார்.

உள்ளங் குளிர வுடல்குளிர வுயிருங் குளிர வுணர்குளிரத்
தெள்ளங் குளிர வுள்ளருஞ்சச் சிதாஅ னந்தந் திருவமுத
வெள்ளங் குளிரத் திருவாக்கே விமல மதகா வினவுசெவிப்
பள்ளங்குளிரப்பாய்வதெனப்பதிகநெறியிற்பாய்ச்சுகின்றார்.

பரவு பதிகம் பின்னருசி பலதந் ததிமா துரியநயம்
பரவு மமுதா வாயூறப் பருகப் பருகத் தெவிட்டாமே [யா
விரவு மியல்கண் டந்தோமுன் விடத்தாலேநாள் வளைதொலை
விரவு கொடிய வருவருப்பை விலக்கிய றினைய தமிழமுதம்.

யாது புரிதுங் கைம்மாறிவ் விரும்பே றுதவிக் கெனநினைந்
தான், மாதுபாகன் றிருவதிகை மருவுந் திருவீ ரட்டேச
னீது மெனினெல் லாமிவன்பாட் டெடுப்பதொன் றெவ்வா
வமைகவிவன், கோதி லர்னம் மடேறுறு குறையு மில
னென் றிதுபுரியும். (கசச)

மாவுக் கரசு வணக்கரசு வாணிக் கரசு முதலாய
தேவுக் கரசு நிறைதருமச் சேவுக் கரசு திகழ்வானிற்
பாவுக் கரசாந் திருத்தமிழ்மெய்ப் பாட்டுக் கரசே நீயேநன்
ஞவுக் கரசு நாவரசு நாவுக் கரசென் றிசைத்தருள. (கசரு)

மூன்று முறையுந் திருநாம முழங்கி யெழுவா னொலிகே
ட்டார், தோன்ற லாரவ் வாளொலியைச் சூழ்ந்த நெறிமேற்
றேன்றொலியா, வூன்றி யுணர்ந்தார் பரவசமுற் றுறுபே
ரருளை நினைந்துநினைந், தான்ற விருமைத் திருத்தொண்டி
னருமை புரிந்தாங் கமர்கின்றார். (கசசு)

அந்நா ளமண்டர்ப் போதனையா லகல்பா டலிபுத் திரநகர்
க்கு, மன்ன மமண்வேந் தெய்மடிகண் மகிமை யுணரா மட
மையினாற், றன்ன னையினு ளண்டமெலாஞ் சலிப்பச் சலி
யாத் தனிமுதலை, தன்ன னையினுட் படுத்ததனை தன்மைத்
தொன்று தான்விழைந்தான். (கசஎ)

வேறு.

* அருள்கொண்ட வுணர்வின்றி நெறிகோடியறிவென்று,மரு
ள்கொண்ட மன்னவனு மந்திரிக டமைநோக்கித், தெருள
கொண்டோ ரிவர்சொன்ன தீயானைச் செறுவதற்குப், பொ
ருள்கொண்டு விடாதென்பாற் கொடுவாருமெனப்புகன்றான்.

* அரசனது பணித்தலின் றமைச்சர்களு மங்கிலயே
முரசதிருந் தானைபொடு முன்சென்று முகில்சூழ்ந்து
விரைசெறியுஞ் சோலைசூழ் திருவதிகை நகர்மேவிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினர் பாற்சென்றார்.

*சென்றணைந்த வமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்றயங்கு புரிவேணி வேதியனு ரடியவரை
யின்றுநுமை யரசனழைக் கெமைவிடுத்தான் போதுமென
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார். ()

*நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடையானைத
தேமாலைச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தாண் டகம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென் றருள்செய்தார். (கருக)

எடுத்ததிரு வருட்பதிகத் தெம்படிகள் சிவாநுபவ
மடுத்தெழுகெம் பீரதிட மணிவாய்மைத் திருவாக்கே
தொடுத்தெழுமெய்த் திறநோக்கிற் றாயபர சிவமேயித்
தடுத்தமலம் விடுத்தபெருந் தகையரெனுந் தகைவிளக்கும்.

திருப்பதிகமரசன்பாற்செலுங்குறையொன்றின்மையுந்தாங்
குருப்பதிக நதிமுடியெண் குணியெனலு மவ்வாற்றல்
கருப்பதிக டோரவமண் கயவராதி தரக்காட்டும்
விருப்பதிக முந்தோன்ற மேதகவாய் மலர்ந்தருள. (கருஉ)

பதிகம்வினு யடிகளுடன் பாடினமை யதிற்றுணிந்தார்
துதிபுரிந்தார் பற்பலகாற் றுணையடிக்கீழ் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யிதமொழிசொற் றெழுந்தருள பெறிலடிக ளெளியேமுங்
கதிபெறுது மென்றமைச்சர் கைகுவித்தாங் கெதிர்நின்றார்

சூழ்வினையச் சாதுரியத் துறையூகத் திறலமைச்சர்
தாழ்வினைய மொழிகடிருச் செவிசாத்திந் தறுகலமறப

பாழவினைய மண்குழுமு பாடலிபுத திரம்புகுந்தார்
வாழ்வினையம் புவிக்கருள வந்தருளும் வாகீசர். (கருரு)

ஆங்கவர்செய் மருட்செயலா லருட்செயலி னுற்றனனி
யோங்குமுறை யுலகுணாத்தி யுவையாவு மவர்க்கேய்ன்
றீங்குதரு முற்பாதச் செயலாகக் கடன்மறுகாப்
பாங்குறுகற் பரியூர்பு பாதிரிததண் புலியூரில். (சருசு)

சொற்றுணையே துணையாகத் தொழுதணைவார் பேறுவந்து
முற்றுணையும் புனலரசு முற்றவமென் பெற்றனனிக்
கற்றுணைமேற் பொற்றுணையென் கையேந்தப்பெற்றேனென்
றற்றுணையத் தானநதி யானந்த மயனுனன். (கருஎ)

சென்றருளும் வாகீசரு திருவடிகளப் புலியூர்த்
துன்றருளே புரிதோன்றுத துணையடிக ளிணையடிக்கீழ்
முன்றொழுது திருவருண்மா மொழிபாடி யரிதகன்று
நன்றருளுந் திருவதிகை நகர்களிப்ப வருகின்றார். (கருஅ)

வேறு.

*தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையு நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழிகண்ணும்பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. (கருகூ)

வேறு.

கொதித்தழலாற் கொடுவிடத்தாற் கோபாதி சயகளாற்று
கொளுங்கற் றாணு, வெதிகபர மாத்தவிலை யருட்சைவ சயத்

தர்ப மதில மெல்லாந், துதிபெருக வமணுப்பட் டிலங்க
கிரீடு வருதருமைத் தோன்ற லாரிப், பதிபுகுத முன்னு
ளிற் பயிறவமென் னெனவியந்தப் பதிவாழ்கின்றோர்.(கசுO)

மறுகுதொறுங் கழைபூகம் வாழைமுத னிரைத்தலர்பொன்
மணித்தா மங்கள், செறியுமலர்ப் பாவாடை திகழுமணி
விதானங்கள் செழுந்தீ பாதி, நறுமுமெழி னடைப்பந்தர்
துலங்கவமைத் தடியர்திருக் கூட்டஞ் சூழ, வறுகுமலர்
சுண்ணமணி யாதியதா யெதிர்சென்றுங் கடியிற்றாழ்ந்தார்

திருவேடச் சிவப்பொலிவுந் திருவுள்ளந் தெருட்பொலி
வுஞ் சிவமாந் தன்மைப், பெருவாழ்வு மெதிர்வி ளங்கப் பெ
றுகாட்சி கண்டுகளி பெருகவுள்ள, முருகாகின் றடிக்கடிவீ
ழ்ந் தற்றிறைஞ்சித் திருத்தொண்ட ருவந்துசூழ, வருவாகீ
சப்பெருமான் றிருவீரட் டானமெதிர் வயங்கப் போந்து,

திருக்கோயி லுட்புகுந்து பெருக்கோலிட்டிருக்கோர்ந்துசெ
ப்பொ ஞுத, திருக்கோலத் திருமுனிரு திருக்கோவில் பே
ரின்பந் திளைப்பத் தாழ்ந்தார், திருக்கோவு திருப்பதிகந் திரு
வாயின் மலர்ந்தோங்கத் திருக்கண் ணீர்தந், திருக்கோல
முழுதொழுகத் திருநீறு சேறுடத் திளையா நின்றார்.(கசுஙு)

ஒருவாறு புறம்போந்தங் கொருவாம வுழவார மொளிர்
கை யேந்திக், கருவாதனைப்பெரிய கரியமலஞ் சீதெழுக்
குக் கருணை வாழ்வு, தருவாய்மை தேற்றினைத் தனிஞா

னப் படையாலத் தளிப்பு றத்தாங், திருவாளர் திருப்பணி
புற் சித்தன்முதற் புரிந்தமர்ந்து திகழா நின்றார். (கசுச)

அந்நாள்வெஞ் சமணெறிபொய் யனைத்துமென வாகூழி
னறிவு வாய்ப்ப, மன்னன பல்லவன்பின் வாகீசத் திருவடி
கண் மாண்பெ லாமோர்ந், தென்னென்செய் தேனந்தோ
வென்றுபதை பதைத்தாநீ நடுங்கியேங்கி, முன்னைய மூட
ர்களு முன்னுத கொடுமையெலா முன்னிச் செய்தேன். ()

அன்னேவிப் பெருந்தீமை யகற்றிதிங் கெவரானு மடிகளை
பார்ந், முன்னுகச் சென்றிறைஞ்சி முறைப்படினங் குறைப்
படர்கண் முற்று நீக்கப், பின்னுகா வாகீசப் பெருந்தகை
பே ரருளெனவே பெரிதுமுள்ளத், துன்னுகின் றுயகடைய
வொருப்படுநல் விருப்புடனீ தனுற்று மாங்கே. (கசுசு)

கொல்லாமை வெளிக்காட்டிக் கொலைமுழுது மலைவின்றிக்
குறிகதுச் செய்ய, வல்லார்க ளொஞ்சலிலா வஞ்சகிறை வெ
ஞுச்மண மடவோ ரிந்தப், பொல்லாத பாதகர்க்குப் புரித
ண்ட மவர்நாளும் புரியுங் கோற, லல்லாது வேறிலையென்
றமண்குலம்வே ரறத்தொலைத்தா னுற்றநல் வேந்தன். ()

அமணரமர் பள்ளிகளு மருகனமர் பாழிகளு மனைத்துஞ் சீத்
தச், சுமைசகடங் களிற்கொணர்ந்தே துலங்குதிரு வதிகைந
கர்த் தூய கோயில்,சமைதரமா குணதரவீச்சரமெனவொன்
றமைத்திலிங்க தாப னுதிக், கமைசெயன்முற் றியலநடாய்க்
கதிதருவா கீசபிரான் கழலிற் றுழ்ந்தான். (கசுஅ)

என்னுயிரே யுயிர்த்துணையே யேழையடி யேன்புரிதீங் கெ
ல்லா மெந்தை, சன்னிதிசேர்ந் தாலன்றித் தவிராதென் றுமா
ந்துணிந்து சேர்ந்தேனெற்கோர், பொன்னிதியே யென்போ
ல்வார் புகலிடமே யகலிடத்தார் புரிந்து போற்று, நன்னிதி
யே வாகீச நாயகமே யெனப்பலகா னமந்து மேலும். ()

பெருநெறியிலியே னறியாது புரிந்பல பிழைபொறுத்தி பொ
றுத்தி யென்று, முறையிடுபு குறைந்தடைந்து முன்முழ்தல்
பின்முத மூரி வேந்தன், குறைமுழுது நிறையருளாற் குணை
மூமுன் கொண்டமைதங் கோலங் காட்ட, மறைமுழுதும்
வடிதருளு மணித்திருவாய் மலர்திறந்து வருந்தேன் மன்ன.

அகிதநமக் காற்றினையன் றவைகளினே ரனுவுநமை யடை
ந்த தின்றத், தகையுமுணர்ந் தனைசிவமே தனிமுதலாம் பிர
மநெறி சைவமென்றே, நிகமசிவா கமமுதனூ னிகழ்த்து
முடி புண்மையெலா நேரே யாரு, மகிழுமூதோர்ந் துயச்செ
யித·மாண்செயலே செய்விதநாய் மன்னரேறே. (கஎக)

ஆதலினச் செயனேக்கி யகம்வருந்தே லென்றவனை யருளி
னேக்கி, நீதிதெரிந் தரசுபுரீஇ நிறையருள்பெற் றுய்தியென
நிகழ்த்தக் கேட்டான், மாதவமென் முன்புரிந்தேன் வள்ளா
னல் லருட்பேறிம் மடமை யேற்கு, மீதரவென் றடிக்கடி
வீழ்ந் திறைஞ்சுபுபற் பலதுதிக ளிசைத்தான் மன்னே. ()

அனந்தரம்வா கீசபிரா னருடலைமேற் கொண்டனுவு மயர்
ததிடாமே, மனந்தரமெய்ச் சைவநெறி வளர்த்தரசு வழாதி

யற்றி வணக்கி ரீப, கனந்நரவீ ரட்டேசர் கழலுமறவாநெறி யிற் களித்து வாழ்ந்தா, னினந்தரமெய் யடியார்சூழ்ந் திறை ஞ்சியசீர் வாகீச வின்ப வாழ்வு. (கஎங)

அன்னதனித் திருவதிகை யமர்ந்தருளிப் பன்னெடுநா ளரிது போந்து, பன்னுதிருந் தலங்கள்பல பணிந்தேத்தித் திருப்ப திகம் பாடிச் சென்றே, யின்னருளாற் றிருச்சூல மிடபகே தனந்திருத்தோ ளிலங்கவாய்ப்புற்,றுன்னுசிவ னேதானென் றுலகுணரப் புறத்திலுமிக் கொளிரக் காட்டி. (கஎச)

அப்பூதி யடிகண் மகற் கருவிடந்தீர்த் தருளியுமற் றதுகி தீஇப் பின், மெய்ப்பூதி யாரவீழி மிழலையருட் காசுபெற்றீஇ விமல ஞான, வைப்பூதி யப்பெருஞ்சீர் மாண்பினருந் திருவருளே வயங்க முன்னிட், டெப்பூதி யுங்கொளன்மாண் பென்றுல கோர்ந் தமையுமுறை யிலங்கக் காட்டி. (கஎரு)

ஆரியமுந் தென்றமிழு மானுனென் றடைமொழியா லவ்வி ரண்டு, ளாரியததி னுந்தமிழே யதிகமெனத் தாண்டகமுன் னுய பாவாற், றேரியவைத நதுமன்றிச் செயலாலு மறை க்கதவந் திறப்பித் தந்தத், தேரியலா ரியத்தாணைத் திறல்க டந்துட் புக்கருளே திகழக்காட்டி. (கஎசு)

திருக்கைலை யெத்துணைமைச் சிறப்பினருந் தாமுயன்று செல்லொணுச்சீர்ப், பெருக்கமுள தென்றுலகோர் பெரிதுணர் ந்துய் வானருளாற் பிறக்கை யாற்றவ், வருட்கைலை தானே

வாதவூர் தரகதன் டின்னனப லற்பு தச்சீர், வருக்கநிகழ் தா
ப்புவியின் மன்னுதல மெல்லாமு மகிழ்ந்து பாடி. (கஎஎ)

திருப்புகலூர் விருப்பினுறீஇத் திருப்பதிகம் பொருப்பனை
யன் செல்வி பாகத், திருப்பவனைக் கருப்பினுமண் ணிப்ப
வனைமெய்ப்பவனை யேன வர்ன்மை, மருப்பவனைச் சுருப்பித
ழிமாலையனை மாலையனை வலத்தின்வாமத், தருப்பவனைப் பல
பாடி யருந்திருத்தொண் டினிதுபுரிந் தமர்ந்து வாழ்வார். ()

பின்னெடுநா ளங்கமர்ந்தெண் பதின்மேலோ ராண்டுசெலப்
பரமன்முன்னு, ளன்னெடுவான் கயிலாயத் தருளியவா றை
ந்தெழுத்தோ டக்க நீறென், றுன்னுசிவ சாதனமெய் யொ
ளியேய்ங் கணும்பரம்பி யுலக மெல்லா, மன்னியல்லை
திகசைவ வாய்மைநெறி மயமேயாய் வளர்தனோக்கி.(கஎகூ)

மகிதலமா னுடவடிவின் வருசிவன் முத்தநிலை மாற்றிவாழுந்
தகுதிவிழைந் தக்குறிப்பே தருபதிகம் பலபாடிச் சகலவேத
வகிலசிவா கமசார வத்துவித நிரதிசயா னந்த வாய்மை
திகழ்தருமா பரமுத்தத் திருமருவித் திருவடிக்கீழ்த் தினை
த்து வாழ்ந்தார். (கஅ0)

சித்திரையிற் சதயமாந் திருநாளி லொருவாமெய்ச் சிவமே
யாகி, யித்தரைவாழ் வுறவமர்வா கீசாமண் பதகர்விடு மிபத்
தை முன்னிட், டத்தருண மருள்பதிக மதிலுமய ராதேனை
யவற்று மிந்தச், சித்தவடத் திருமகிமை திகழ்தரவைத் திடு
விதன்சீர் செப்பற் பாற்றோ. (கஅக)

பேசருமா மறைபுகல்சுப் பிரமணியே வரமணியாம் பிள்ளை
யார்முன்,மாசகல்காழியின் முதற்றும்மயக்தருள்காற்சிவவேட
மலியுமாண்பின், றேசுவய சருண்முதிர்வா தியரோர்கண் டுவ
கைகனி தேக்கத் தாதை, யேசகங்கட் கெனவப்பு ரேயென
வாய் மலர்ந்தருளு மிதனைற் றுனே. (கஅஉ)

அப்பரென விடுகுறிபோ லமைந்ததுபே ரதுவேபல் லுன்
டங் கட்கு, மப்பரெனு நிலையுணர்த்தி யருட்சிவமே தாமெ
ன்ப காட்டு மந்த, வப்பரே பிள்ளாயென் றறைதரவப் பெ
யர்புனைந்தா ரவரு மிவ்வா, றப்பருமா மகனுரு மகிலமுய
வந்தருளி யமர்ந்தா ரேனும். (கஅங)

வாகீசத் திருவடிகண் மகிதலத்தெண் பத்தொன்றும் வய
சின்காறு, மேகாம லருட்கோலத் தெழில்காட்டி யினிதுலக
மெல்லா முய்ய, மாகாதற் றிருவருளை வழங்கிவீற் றிருந்த
ருளும் வாய்மை மேன்மை, மோகாதி முதலெழுதத முதா
க்குறைநதோ ரெவராலு மொழியொணுதே. (கஅச)

வாகீசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், உருக.

சுந்தரச்சருக்கம்.

பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையெம் புனித னகிதன் பொ
ன்னருளே, கின்னங் கீடுத்தன் புடையார்க்குக் கிடைப்பித்

தாளக் கினர்கயிலை, யின்னந் தருக்கள் வல்லிமுதலெல்லாஞ் செறிந்தங் கெழில்பெருக, மன்னந் தனியபே ருய்யானம் வயங்கு மெவர்க்கும் வருபபரிதே. (க)

தருப்பஞ் சகங்கள் பலகோடி சார்வல் லிகளுந் தமிழிலெ ன்று, மருபபஞ் சீகச மலாநளிரபிஞ் சருங்காய் கனிமுன் னவதுதைந், தருப்பஞ் சகல திணைத்துமொழித் தோவா திலகவ வுய்யானம, விருப்பஞ் சகங்க ளெல்லாருசெய் விமல மேன்மை மிகவளிக்கும். (உ)

அமுத சஞ்சி வினிமுதலாமளப்பில்வகைமூலிகைகளெலாங் குமுதநாதன் றனக்குமுடற்குறையுங்காலாற்குமைபபணவா விமுத லமுத நீங்கிலகண் மிக்நப பொலிவ பூவைசுசா திமுத னிகமா கமநாதத் திறனே தருமவ் வுய்யானம். (ந)

கொடிய விலங்குஞ் சிவோகம்பா வனையே குறிப்பி னிசை படுதெவ, னெடிய தருக்கண் முதலெவையு நிலவு மூலிகெ லாம்பெருக்கு, மொடிவில் சிருட்டி மாதிரிகை யோமன் கரு பப நிலையமதோ, முடிவின் மூல பண்டார மோமுன் புக லவ் வுய்யானம். (ச)

வேறு.

இத்தகு முத்தி யூானத்தி னுப்ப ணெண்டிசை கமழும்பல் வகைய, புதமலர் மணங்கள் சாளர் நெறியிற் பூந்துக ளின்

ணறைபிலிற்றி, மத்த*மா ருதந்தை வரவிந்து காந்த மாண்
சிலா மயத்தமைந் திலங்குஞ், சித்திர மணிமண் டபமொன்
றுங் கதன்சீர் செப்பரி தெப்பெரி யவர்க்கும். (ரு)

ஆவிகள் போக மடுத்திடற் காக வம்மையென் றப்பனென் றி
ருவே, ரேறுவிலா வுருக்கொண் டருள்சிவ ஞெமையாளுமை
யுட னமைவில்கா முகர்போன், மேவியர்ங் குளபல்வளனெ
லாங் காட்டி மிகுநகை மொழிகளும் விளம்பித், தேவிய லரி
மான் றவிசல ரணைமேற் றிகழவீற் றிருந்தருள் செய்தான்.

அவ்வழி யுடன்வீற் றிருந்தருள் புரியெ மன்னைத முன்னிலை
யாடித், திவ்விய வொளிக்கு ளுள்ளொளி யாகித திகழுருத்
தோற்றமோ ரிரண்டு, ணவ்வியங் கண்கள் களிப்புற நாத
னல்லுருத் தோற்றமே நயந்தாங், கிவ்வெழிற் றோற்ற மித
யமுற் றீர்ப்ப தென்னையோ வென்னையோ வென்றாள். (எ)

தானுநேர் காமுற் றுங்குமா தோற்றந் தணையவ டிருவுளக்
குறிப்போர்ந், தானகத் தரத்தன் சாயைகைந் நீட்டி யப்பெய
ரிட்டமைத் தனைத், தூகிழ வுருவாய் வெளிவரக் காணூ
உச் சுந்தரா வீண்டெமக் கென்று, நீநறுந் தொடையல்
புனைதனம் பருகே நீற்றுக்காப் பேந்துபு கிற்றல். (அ)

ஆயநற் பணிசெய் தமர்கென வாணை யளித்தன னகிலமு
மளித்தாள், சாயையு மவ்வா றழைப்புறீஇ யிருவர் தையல

* மந்தம = மத்தமென் வலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

ராகிவந் தனைய, நாயகி யானை மேற்கொண்டாங் கவட்க்ந் நறும்பணி நாடொறு நயப்ப, நேயமா ரவர்போ் கமலினி யார நிந்திதை யாரென நிகழ்வ. (கூ)

கடைக்கணித் தேனுக்கே பிணித்தமா சனைத்துங் கழற்றுபு கருதருந் தூய்மை, கிடைக்கவெவ் வுயிர்க்கு மளித்தருண் மென்றுறந் கிளர்பெருங் கருணையே பாயு, மடைக்கண் முற் றருவா் முழுத்திரு நோக்கு மறுதுறப் பெறுநிலை யாடி, யிடைக்கவின் யாவ ரியற்கவிக் கமைவ திசைப்பரிதிசைப் பரி தெவர்க்கும். (கo)

அருமறை முடியோ வதன்றெளி வாஞ்சி வாகம சாரமோ வவற்றுள், விரவுமுள் ளுயிரோ பரவருஞ் சுத்த வித்தியா நிலையமோ மேலாந், துரியமோ துரியா தீதமோ வதால தூயமா முனிவருள் ளகமோ, புருவடத் தியமோ யாதென லாமப் புராதன தரிசன புளகம். (கக)

இன்னவா தரிசத் தாதர நோக்கு மிமாசலை யுமாபதி யெழி ன்முற், றுன்னரு முக்க ணுற்புய மாதி யுருவெலா மொரு விலா துதித்த, மன்னுமுள் ளொளியா மங்கிழன் மனுதி வர ம்பறு தரம்பெறு மானு,'லென்னரோர்ந் துணைப்பார் சிவந் தினுட் சிவமென் றிலகுவின் மாற்றமொன் றிசைத்தும். ()

மூவரு மனைய திருப்பணி நியதி முறைவழா தின்பநீர்மூழ்கி, நாவல ரெவர்க்கும் பரவருந் திறத்தோர் நந்தன வனத்தக நணுகித், தேவரு மலர்க ளாவன நிறையத் திருந்துபூம் பிட

கைதண் டிடைக்கொண், டோவரு மலங்கல் புனைதன்முன்
ஞளு மொருங்குசெய் தொழுகுவா ராஞர். (கக)

வேறு.

இத்திருப் பணியன் ஞாங் கியல்வுழி யிடையோர் காலத்
தத்திருப் பாற்க டற்க ஞலம்வர் தடர்பப வஞ்சி
யுத்திருத் தவன்மு னும்ப ரோலெனக் கதறச் சூழ்ந்து
கத்திருத் துவமு னெல்லாக் கனமுங்கொள் கண்ணுதாலோ.

அடைக்கல மடியே நிற்கே யடைக்கலந் தருண மிப்போ
திடைக்கல மல்லே மால மெனுந்திமிங் கிலததால் யாக்கை
நடைக்கலங் கவிழத் துன்ப நரலையு ளமிழ்கின் றேங்கட்
கடைக்கல மந்தே மெந்தாய் கைவிடேல் கருணை வள்ளால்.

என்னகின் றலறி ஞரவ் விரங்கொலி திருச்செ விக்கட்
டுன்னலு மிரக்கந் தூண்டச் சுந்தரா நீபோந் தின்னாக்
கின்னல்செய் தடர்ந்து டற்றி யெங்கணும் பரவு மாலந்
தன்னைநம் முன்கொ ணர்ந்து தருகென வருளிச் செய்தான்.

திருவரு ளாணை யோடு சேவடி சென்னி மேற்கொண்
டொருவருங் கைலைக் கோயி லொருவகைபுறம்போந்தன்ன
வரிபிர மேந்தி ராதி யனைவரு மினைய யாண்டும் [ணங்
விரிபுல கெல்லாங் கொல்லும் விடத்தெதிர் வந்தெம் மன்

திருக்கர நீட்டி நின்ற செய்கையே கண்டார் வானே
ருருக்கரந் தாங்கவ் வால முலகினுக் கருளாஞ் செந்தேன்

பெருக்கரு விந்தத் துற்ற பிரமரா மெனத்தி ரண்டு
குருக்கரம் விரித்த வைந்த கொள்கைகண் டிறும்பூ துற்றார்
சுந்தர நாமத் தோன்ற றுணையடி நமந்து பல்கா
லந்தரர் ரெனுமெம் பேர்க்கின் றவப்பொருள் கொள்ளா தாவி
தந்தர னருட்பேற் றிற்கோர்த் தாரெனத் தலைய ளிந்த
தெந்தர மாமோ வென்று வேத்திசை சோந்த மீந்தார். ()

இலேகர்நேர் கண்டு மந்தோ விதயமஞ் சுறச்ச மீபத்
திலேகவுந் துணிவி லார்செய்ந் நீண்டபு செல்லச் சென்றுங்
கிலேகிய மருத்து வோர்தந் திடலென வெங்கோன்செங்கை
யிலேகிடைப் பியவ ளித்தவ் வேந்தலா ரிறைஞ்சா நின்றார்

எதிர்தொழு தெழீஇ வ லப்பா லிருந்திரு நீற்றுக் காப்புந்
துதிகரத் தேந்தி நிற்குஞ் சுந்தரத் தோன்ற லாரை
மதிநதி யிதழி வேணி வள்ளலா ரருளி னோக்கி
விதிநிதி யாதி யாய வியன்றொழி லாற்ற லேற்ற. (௨௧)

வேறு.

மேலாய வமரர்களும் வெருண்டுதளர்ந் தோடோடக்
கீலால மவல்புகல்போற் கின்னமுழு துறத்துரத்து
மாலால வியாபகத்தை யணுவாக்கி யங்கையினின்
பாலாக வமைத்தளித்த பரிசுநனு னின்றனிப்போர், (௨௨)

அகிலமெலாந் தொழுதகுணீ ராலால சுந்தரனென்
றிகபரமு மொருவிடு மிசைப்பவருக் கிசைத்தருளுந்

தகுதியொடு நிகழ்கவெனத் தந்தருளி முந்தலரு
முகமலர்பு சுகமுழுதார் முதமிகுமப புதர்குழுவை. (உ௬)

அருள்பெருக நனிநோக்கி யவர்க்கருளிப் பொதுவகையிற்
றிருமகிழ்நற் கருண்மலர்க்கட் சிறப்பருளி வாயமலரும்
வெருவொழிதிர் விக்கினச விக்கினங்க டொழுநவர்க்கு
மொருவினர்க்குந் தருமுத்தனம் மும்பன்முக வும்பலன்றோ.

திதிவகுத்து மதிமிகுத்துஞ் சிறந்துளேநீ மறந்தனையேன்
மதிமுகத்து மாதவகேண் மதிபிறர்க்கெனிசைப்பதையெண்
கதிபுகுத்துங் கணேசன்மலர்க் கழல்பணியாப் பழவினையா
லதிகரிதத செயன்முடியா தவ்வளவோ வெவ்விடத்தால்.

வேறு.

உடலினூ டுயிராட வுளத்தினூ டயர்நீட
விடரின்வா டிமையோர்க ளிரிந்தோட வமையாத
படரினே டொருநீயும் பரிந்துடலுங் கரிந்தந்தோ
விடரினூ ழமுதெனநின் வெண்ணிறமும் பழுதாய்த்தால்.

இன்னன்மிக நுமைத்துரந்த வின்னவிட மகிலமெலாந்
தன்னுணவாக் காதமையத் தரிக்கின்றே நமதுகளத
தன்னதுனை முதலாய வமரர்முனி தேவராதி
யென்னருமெய் தெளிந்துய்வா னிட்டகுறி யாய்த்திகழ்க.

என்றருளி யருட்கரத்தி னிருந்தொளிரவ் வெறுழ்விடத்தை
நன்றமுதா கியநுகர்ந்து நவிற்றருஞ்செம் பொனிற்பதித்த

தான்றெருளிநீன் முழுமணியிற் றுலங்கவமைத் தஞ்சலியா
நின்றருள்வேட் டெதிர்தொழுமந்நெடுமாலுக்கநன்மேலும்.

இன்னருளா லுமைத்தருளு மின்னினிமா தவகேட்டி
யுன்னினர்கா மியமுடிக்கு மும்பன்முகச் செம்பொருளை
நன்னரிறைநஞ் சுபுநீர நரலேக்கடைந் தின்னமுத
முன்னியவா பெற்றுவணை முழுதளித்தான் செயனிறுத்தி.

வாழியென வாய்மலர்ந்தம் மாற்குவிடை மரபினளித்
தாழிமுத லாம்பரம னுமையொடுவீற் றிருந்தருள
வாழிகடைந் தமுதுபெறு மார்வமிக வாழிகரத்
தேழிசைவங்கியமெடுத்தோனெதிர்பணிந்தே கினனிப்பால்.

ஆலால் சுந்தரனு நதிந்திதையார் கமலினியார்
மேலாய மூவருந்தம் வியன்பணிசெய் தொழுகுநாள்
வாலாத நெறியொழிந்திம் மாநிலமோர்ந் துய்யவுந்தான்
றோலாத விருந்தமிழ்த்தண் சுவையமுத மாந்திடவும். ()

திருவுளங்கொண் டருள்வழங்குஞ் சிகண்ட சிவபெருமா,
னிருள்கடந்த தன்னிமலா மெய்மடிக டம்மையுமச், சுருண்
மணந்தெண் டிசைகமழ்ந் தூநல்லா ரிருவரையுந், தெருண்
மணங்கொண் டலர்கொய்வுரித் திரிந்துளங்கா முறப்புரி
ந்தான். (௩௨)

நங்கையரவ் விருவரையந் நம்பிவிழைந் தெதிர்நோக்க
மங்கையரு நோக்கினரம் மரபாயு மிவர்மூவர்

தங்கள்பணி தலைநின்று ராதலினுற் றருமலர்கொய்
தெங்கள்பிரான்கோயில்புகுந்திரும்பணிசெய்தருமணந்தார்

வேறு.

சுருதிபுக லாலால சுந்தரரா சியநோக்கிச் சுந்த ராசெந்,
துருதியனி முரலளகத் தோகையரை விழைந்தனைநந் தூணை
ப்பொற் ருளே, கருதிமலர் கொய்வுழிக் காரணத்தாந் ருர
ணிபோய்க் கலந்த மர்ந்தே, வருதியவ ரோடெனவெம் மா
னருள விறையிமய மலைமான் கூறும். (ருச)

பன்னுருே மொருசேரப் பனிமலர்கொய் வுழியிவரைப் பரிசி
யாமா, வின்னுள்வந் தெழுந்ததென விசைத்தவனி மானுட
மா கென்ற நீதி, யென்னருகு மென்னுத விதுதகவோ வின்
னருளுக் கென்று வெற்பின், மின்னேதல் வினவியயால்
விடையமலன் விடையமல விளம்பு மன்னே. (ருரு)

அகிலமெலா மளித்தருளம் மனைநீயா தலினிமயத் தணங்கு
கேட்டா, யகிலமளித் தருளுமதற் கருகுணமே நாம்புரிவ
தறிகின் ருய்நீ, யகிலமுயற் கொவ்வொருஞான் றவனியுற
வேண்டுமெனக் கபேத ரற்று, லகிலமிறைஞ் சிவணவரை யவ
ரிவனை விழைதரநா மகங்கொண் டுய்த்தாம். (ருசு)

காரணமொன் றிலாதிவரைக் கைலையினின் றேகுவித்தல்
கடமை யன்றுற், காரணமீ தல்லதுமிக் கைலையினம் மய
மேயாங் கனம்பெற் றேருங், காரணநூல் விலக்குசெயல்

கருதினது சிறிதெனினுங் கவற்று துக்க, காரணமென் றீல
ரூவொரீஇக் கதிநெறியின் றுய்ந்திடுகா ரணமு மாமால் (௧௭)

இன்னதிப மன்றியுமிங் கிவன்புரிகைத் தொண்டுவந்த வெ
மக்கின் ஞென்வாய், மன்னுதிருத் தொண்டினிறை மறைவ
ழித்துத் தெளிந்தொளிர்தேன் மறைநதே வார, மென்னு
மிசைத் தீஞ்சுவைநமக் கிச்சையுறுந் துதலாலீ திசைந்து
நங்கா, யன்னதமிழ் மறைநிரி சனத்தவனிக் குணமையு
ளா வளிப்ப தாமால். (௧௮)

இன்னனபன் னலங்களெலா மெய்துமிஃ தோர்செயலாலி
ன்ன தூயோர், ரென்னுறியெய் திறுமென்று மிமையவரான்
வேற்றிட்டதா விழிவு சாரமோ, வுன்னுமணி பழுதுறுமோ
வுறினுமொரு வாறுநம தொபயி லாத, நன்னிழல்வேற றிய
ல்பாண்டு நண்ணிலதென் றுணர்த்துவோர் நவிறறலென்னே.

என்றருளி யிடப்பாகத் திறைவிதிரு வுளங்களிப்பித் திருந்
தா னெம்மா, னன்பருளிச் செய்தபடி யாலாலசுந்தரனு ரகி
லம் போற்ற, நின்றதிரு முனைப்பாடி நீணாட்டின் பானு
ட்டு திறைமுற் றோங்கி, நன்றுபுகழ் நாவலோர் நாவிலூர பா
விலூர் நாவ லூரில். (௨௰)

உலகமெலா மீடேற வியராதி சைவகுலந் துண்மை யேற,
மூலருங்க மாகமநூல் வழியேற மொழியேற வழுத்து தெனை
செசா, விலகியசீர்ச் சடையன்று ரிசைஞானி யாமகிள்ம யெ

ங்குமேறக், குலவுமவர் மடியேறு குலமகவா யருளேறு
கோல மேற. (௪௧)

திருமேவ விருவோருந் திருத்தநாதை தாயரொனுஞ் சிறப்பி
னேற, வுருமேவ வவதரித்தா ரொருவாத பெருவாழ்வுற்று
வந்து சண்டா, ரிருவோரு மிளங்கோலத் தெழில்கனிந்த
தனிச்சேயை யிருகையார, மருவேறு கமலமிசை வருசேயி
னெடுத்தணைத்தா மகிழ்மிக்க கூர்ந்தார். (௪௨)

உலகின்று வெலாம் விளக்கு மொளிவியட்டிக் கொளியளி
சது மொளியபி பூம்பா, வலகிலறு கெலாந்திரண்ட வரு
ளுருவோ பெருகுருவோ வடிய ரேமெய், குலமவனி யுலக
மெலாங் குயிற்றுபெருந் தவப்பயனோ கோதின் ஞான, நல்
லிறைவோ சிவபொலிவோ நவிற்றரிதிம் மகவெனவுண்
ணயந்தா ரன்னோர் (௪௩)

பத்தநாவற் பதிமுழுதுந் தத்தமகோற் சவமெனவேசாற்று
மோதை, வருநாளு நனிசிறப்ப மங்கலமாண் செயல்விளைத்
தவ வளவில போந்த, திருநாளச் சுவினிதுலாத் திங்களைத்
தாய் தந்தைத் தவச் செல்வப் பேறதைப், பொருநாளைக கொரு
நாண்மிக கொளிரவடிவா திகழவியந் துரைத்துச் சூழ்வ.

மாதையார் தாயரெனுஞ் சடையரிசை ஞானியார் தங்க ளூன
மப, போதையா ரினபருப் பொலிவையா ரிசைகருநரப்
புனித வாய்மை, மேதையா ரிவாக்கிதர விதரமே யமைவ

தென விரும்ப நின்றார், திசையார் கலியுலகு நீர்ந்துயரின
மகப்பெற்ற சில ரம்மா. (சரு)

வேறு.

இவ்வகை யருளாற் றங்கட் கெய்துசேய் மணியை யன
மைக், கைவரு பணியாய்ப் பெற்றுக் களிக்கடல் குளிக்கு
மன்னர், தெய்வீகச் சடைய னாருந் திகழிசை ஞானியாரு,
மவவருண் மகவைய போற்று மருண்மயா ரளக்கவல்லார்.

அப்படி யனைய சேயு மவரிடத் தகில மூய்ய
வொப்பறப் புரிந்த வாட லுரையினு ளடங்க வுற்றோ [வே
செயபில ளிவனென் றென்னை நிரக்கரிய யவரன் றோள
ரெப்பெரி யவர்க ளானு மெண்ணவு மொண்ணு தம்மா (சஎ)

நம்பியா ருலகுக் கெல்லா ஞானவண் பணைவா மூரா
நம்பியா ருங்கொ ளாததர் நற்கம லேசர் நோயூர
நம்பியாரு யிர்களாய நங்கைமாக் கென்றோ நாம
நம்பியா ரூர ரென்று நயந்தழைத் துவந்து வாழ்ந்தார். ()

காலொரு வண்ண மேனி நலனொரு காலே வெவ்வே
றூனுற வளர்ந்தாங் கென்னை யாளுடை நம்பி யாபல்
வாண்மணிக் கலன்கண் மாறி மாறிப்பூண் டருட்பே ராட
னீளொளி மறுகு பேர்ப்ப நிலவிய கிரம்பு நாளில். (சகூ)

* நரசிங்க முனைய ரென்னு நாடிவா முரசர் கண்டு
பரவருங் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பாற் சென்று

விரவிய நண்பி ஞலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்க
ளரசிளங் குமரற் கேற்ப வன்பினுன் மகன்மைக் கொண்டார்.

* பெருமைசா லரசர் காதற் பிள்ளையாய்ப் பின்னுந் தங்கள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளர்ந்துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தரு மறை முந்நூல் சாத்தி யளவிற்ருல் கலைக ளாய்ந்து
திருமலி சிறப்பி ஞேங்கிச் சீர்மணப் பருவஞ் சேர்ந்தார். ()

ஆங்கது நோக்கி தாதை யாருந்தம் மரபுக் கேற்பப்
பாங்குள புத்தூர்ச் சைவ பரம்பரைச் சடங்க விப்பே [குந்
ரோங்குவே தியர்க்கு ணர்த்தி யுடன்பாடு தெரிந்தெங் கெங்
தேங்குசீர்த் திரும ணஞ்செய் தினகிய மனந்தெ ரித்தார். ()

தம்பதி நாவ லூரின் முன்புரி சடங்கெ லாஞ்செய்
தெம்பதி நம்பி யொப்பொன் றிலாமணக் கோலங் கொண்டு
தம்பதி யாதற் கெய்தத் தரும்பதித் தவப்பே றுய்ப்ப
வெம்பதி வினைக ளெய்ப்ப விருங்கடி விழைந்து சென்ற. ()

வரவெதிர் வரிசை மல்கச் சடங்கவி மறையோ ரேற்பப்
பரவையோர் நதிமேற் செல்லும் பரிசினப் பனவ ரிற்கோர்
சிரமண மண்ட பத்திற் சென்றெமை யுயக்கொண் ஞான
குரவன்வீற் றிருந்ததெய்வக்கொலுவையார்குறிக்கவல்லார்.

இவ்வியற் சுபமு கூர்த்தத் தெங்குல தெய்வ நம்பி
திவ்விய மணச்ச டங்கு திகழ்தரத் தொடங்கிச் செய்யு
மவ்வுழிக் கயிலை யின்க ணருளிய வண்ண லாங்கே
தைவிக மறையோ ஞகிச் சார்ந்தனன் றடுத்தாட்கொள்வான்.

வேறு.

வந்தருளச் சிவமறையோன் பணஞ்செய் கோலம் வகுத்தரு
ளச் சிவமறையோன் மாட்டு வந்தாங், கிந்நமொழி கேண்மி
னிறை சபையின் மிக்கீ ரிவனமது மெய்யடிமை யெமது
தொண்டு, நந்தமொழிப் படிபுரியுங் கடப்பா டன்றி நண்ணு
சுந்தரரிவற்கு கடவா தொன்று, முந்துதொடர் பென்று
முள திவற்கெமக்கு மொழிசரத மாவணஞ்சொன் முறையி
னென்றான். (௫௬)

வேறு.

* மாசிலா மரபில் வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீங்கி
யாசிலந் தணர்கள் வேறோ ரந்தணர்க் கடிமை யாதல் [றா
பேசவின் றுன்னைக் கேட்டோ மபித்தனே மறையோ னென

* பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
றெத்தனை தீங்கு சொன்னா யாதுமற் றவற்றா னேனை
னத்தனைக் கென்னை யொன்று மறிந்திலை யாகி னின்று
வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய வேண்டு மென்றார்.

வேறு.

ஆசிலெனை வேறெனச்சொ லடையிற் றுஞ்சி வாரியசந் ததி
யென்ன வருளின் வாய்மைத், தேசியலொப் பரும்பெரு
மைச் சிறப்பு நீடச் சிவசாதிக் கயலாய திசைமுகத்தோன்,

வாசலென்வை திகமறையோர் வடிவே யாங்கு வந்தமறைக் கிழவனுரு வென்ன யார்க்கும், பேசுயர்வு மூதிற்றுழ்வுந் தேற்றி யாங்கெம் பிரான்பணிநீ செயவேண்டு மென்று பேசும்,

ஆணைமொழி யருட்டொடர்மூன் பற்றி யீர்ப்ப வாங்கெழுந்து பாங்குறச்சென் றருள நம்பி, பேணுமறை யவனோடைவுடன்பி ணேடிப் பிதாமகற்கா ளோலைகொளல் பிழையென்றுங்கத், தாணுகையா வணம்வாங்கிக் கிழிப்ப வற்றூற் றூலிலா வடிமையெனுந் தன்மை யாருங், காணவிளக் கினோநன்று வெண்ணெய் நல்லூர்க் கவின்மறையோர்ச் சேறுமெனக் கழறி யேக. (௬0)

அவனேவிடா துடனேக வெமையா ணம்பி யாரூர ரண்ணலாமாங் கவையார் முன்னே, யவனேவிடா வழக்குரைப்பவனைய மன்றத் தந்தணரா ரூரர்குலந் தான்ற தொன்மைச், சிவனேவிடாச் சிருணர்ந்தோர் மூன்றி லொன்று தேற்றுகெனக் காட்டிடவச் செய்ய வோலை, சிவனேவிடா வச்சபையாரேவ லான்முற் றெழுந்தவத்தோர் கரணன்வா சிப்பதானன்.

வேறு.

* அருமறை நாவ லாதி சைவனா ரூரன் செய்கை [பால் பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக் கியானு மென் வருமுறை மரபு ளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை திருமையா லெழுதி நேர்ந்தே னிதற்கிவை யென்னெழுத்து.

வேறு.

ஏனுமுறைகேட் டனர்மேலுஞ் சாட்சி யாய்க்கை யெழுத்தி
ட்டார் பெயர்களும்பின் னிசைப்பக் கேட்டா, ரனையபெரு
முத்தியருஞ்சாக்கிரக முத்தி யகன்றுரிய சாக்கிரத்துற் றுங்கு
மெய்யே, யினையசெய லென்றிட்டின் பிதாம கன்ற னெழுத்
தோவென் றுறநோக்கித் தெரிதி யென்று, பினையுமுதி யவர்
நம்பி யின்பா லன்பாற் பேணியெழு மனக்காதற் பெருமை
காட்ட. ([illegible])

நதியிதழ் மதுகரந்து போந்த வந்த ணாளனுமாங் கதுவினவி
நன்றிவ் வோலை, முதியவெழுத் திவனேகா னுறுமவல் லா
ணம் மூதாதை வரைந்தகொளு முற்றும் பார்த்தும், மதியி
னைசசம் மதியுனாமி னென்ன வாங்கே வரவழைத்தொப் புண
ர்ந்தழ்மை வாய்மை கூற,விதியிதுவென் றடம்பாட்டி னம்பி
யுண்மைவிளக்கிமறை யவற்றோடர்மா விருப்பையோர்ந்தும்.

நம்பியா ரூரர்குலங் குணமுன் றுய நாடரிய பீடரிது நாடி
நாடித், தம்பிரான் றோழர்மேற் காதல் கூருந் தன்மையா
லம்மறையோர் தடுத்தாட் கொள்ளு, மெம்பிரான் முகநோ
க்கி நுமக்கிவ் வூரேல் யாவுங்காட் டுகவெனச்சென் றிருக்
கொற் கோயி, லும்பரார் பதிமறைந்து விடைமேற் றோன்றி
யொளிர்தரக் கண்டிறைஞ்சுநம்பிக் குணர்த்து மெம்மான். ()

வேறு.

* முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய வேட்கை கூறப்,
பின்புநம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின்மீது, துன்புறு
வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து, நன்
புல மறையோர் முன்னர் நாந்தடுத் தாண்டோ மென்றார்.

* என்றெழு மோசை கேளா வின்றவான் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோற் கதறி நம்பி கரசர ணுதியங்கந்
தூன்றிய புளகமாகத் தொழுதகை தலைமே லாக
மன்றுளீர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்டதென்றார்.

* எண்ணிய வோசை யைந்தும் விசும்பிடை நிறைய வெங்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம [கும்
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழங்கி யார்ப்ப
வண்ணலை யோலை காட்டி யாண்டவ ரருளிச் செய்வார். ()

* மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்ட னென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
வற்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார். (கூக)

வேறு.

அருச்சனைபாட் டேயாகு மென்னுந் தேற்றத் தாதிசைவாக
கான்மரர்த்த பரார்த்த மாய, வருச்சனையேகுலதருமமுக்கி.
யாங்க மாதலினவ் வழியேகொண் டமையி னம்பி, யருத்திநி

றை தீந்தமிழ்ப்பாட் டமுதா ணுக்தற் கருத்திவரு செயற்கி
டையூ ருருமென்னு, மருத்திதெரித் திருமடவார் வாஞ்சை
யாலன் றவனியிற்செல் விந்ததென்வா யறிவித்தானல். ()

வேறு.

* தேடிய வயனு மாலுந் தெளிவுரு வைந்தெ ழுத்தும்
பாடிய பொருளா யுள்ளான் பாடுவாய் நம்மை யென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ரூரர் மன்று
ளாடிய செய்ய தாளை யஞ்சலி கூப்பி நின்று. (எக)

* வேதிய னாகி யென்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
வூதிய மறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா வமுதே யின்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகே னெனமொ ழிந்தார்.

* அன்பனை யருளி னோக்கி யங்கண ரருளிச் செய்வார்
முன்பெனைப் பித்த னென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த னென்றே பாடுவா யென்றார் நின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட வள்ளலைப் பாட லுற்றார். ()

வேறு.

* கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு கூறுயடி யவர்பான்
மெய்த்தாயினு மினியானையவ் வியனாவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை சூடியெனப் பெரிதாந்திருப் பதிக
மித்தாரணி முதலாமுல கெல்லாமுய வெடுத்தார். (எச)

முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழியிந்கள முத்லிற்
குறையாதில முமமைப்படி கூடுங்கிழமையிரு
னிறைபாணியி லிசைகொள்புணர் நீடும்புகழ் வகையா
லிறையான்மகி ழிசைபாடின னெல்லாதிக ரில்லான். (எரு)

* சொல்லார்நமி ழிசைபாடிய தொண்டன்றனை யின்னும்
பல்லாறுல கினினம்புகழ் பாடென்றரு பரிவி
னல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறைமேவிய நம்ப
னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான். (எசு)

அயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரன்றேமண மழியுஞ்
செயலாணிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளு
முயர்நாவலர் தனிநாதனை யொழியாதுணர் வழியிற்
பெயராதுயர் சிவலோகமு மெளிதாம்வகை பெற்றாள். ()

வேறு.

எவ்வகைய சொற்பொருளுஞ் சத்தி யீச னெனுஞ்சுருதி வாய்மைநில யினைத்தேற் றற்கோ, திவ்வியசீர் மாமறை வாக் கியத்து ணின்று திகழ்நவிலே வெல்லாமுஞ் சிவனே யென்னு, மவ்வியல்பு தேற்றிடுசீ ருத்தி ரத்தி னுயபல பல வகைச்சொல் லனைத்து மொன்றிச், செவ்வியசீ னாங்கெழு த்தின் பொருளே யாய சிவமேயாய்ச் சிறந்தொளிருந் திற த்தி னலோ. (எஎ)

உறவுபகை நொதுமன்மூன் றவன்று மோரா தொருகரு ணைப் பெருவெள்ள மோவா தென்றும், பெறவுயிர்க ளை

வைக்கும்அருள் பெற்றி யாலோ பேணுமடி யவர்யாது பிழை செய் தாலும், சிறிதுமவை திருவுளங்கொ ளாமை யாலோ செப்பரிய பற்பல்பொருட் சிறப்பி னாலோ, வறிவர்தொழு நம்பிகடாம் பித்தா வென்றே யழைத்தருளிற் றென்றடியா ரன்பு கூர்வார். (எக)

இவ்வகைபல் பொருடருமா றுறுவென் றேதா னின்பகத் துற் றமைதெளிக வென்றே யெம்மா, னவ்வுரைமேற் பேய னுமா குகநா ணேனென் றதுபெயராச் சாதனத்து மமைத் துப் பாவுந், திவ்வியவம் முதல்கொண்டே பாடென் றுணருஞ் சேக்கிழார் பிரானுமது சிரமேற் கொண்டே, யெவ்வமகன் றுயவுலகம் பித்தர் வார்த்தை யெனத்தாழு மப்பெயராங் கிசைத்தா ரென்ப. (அ0)

இவ்வர்றிங் கொருமணத்தின் றொடர்பு நீக்கி யியலிசைச் செந் தமிழுருட்பா வென்னும் வாய்மைச், செவ்வாதி மறை வடித்த சாரரற் சார தேவாரப் பணியனவ ரகச்செம் பூசை, யெவ்வாற்றி னுகினுங்கொண் டருகு மீச னிருமணம்பின் புரிமனங்கண் டினிச்செய் விப்ப, தவ்வாற்றி னியதிகடந் தூட்டா கன்ம மாவிகட்கப் பயனெனத்தேற்ற ருளேயென்ப.

பல்லாறு நம்புகழ்நீ பாடென் றீசன் பணித்தருளுந் திருவி னையாக் கவியே பற்றி, நல்லார்மன் றிருவெண்ணெய் நல் லூர் கின்று நடந்தருளித் தமதுதிரு நாவ லூர்வந், தல்லாரு மணிகண்டத் தடிகள் பொற்சே வடிகள்பரா யாட்கொண்ட

வருமை பேணிச், சொல்லாருந் திருப்பதிகம் வெண்ணெய் நல்லூர் தொடர்புறவாய் மலர்ந்தருளித் துதித்துவாழ்ந்தார்.

ஆங்கரிதி னீங்கிவழி யடியர் சூழ வருத்திமிகத் திருத்து றையூ ரமலன் கோயில், பாங்குறவுட் புக்கிறைஞ்சிச் செக்கர் வேணிப் பரமனிறை தவநெறிதந் தருளு கென்னத், தே ங்கமழ்பா சுரந்தொறுமீற் றமைத்தி யாண்டுஞ் சிவசுதந் தர மின்மை தெளியப் பாடிக், தாங்குபதே சந்திகழ்வி சாக நாள்வை சாகமதி தனிற்பெறுபு சார்ந்து வாழ்ந்தார். (அங)

அன்னாளின் பின்னொரா மனுட நாளங் கரிதகன்று திருவதிகை வீரட் டானத், தென்நாதன் றிருவுருக்கண் டிறைஞ்சுமார்வ மீர்த்திடவுந் திருநாவுக் கிறையெம் வாழ்வு, கைந்நாண்மென் மலர்மணக்கு முழவா ரத்தொண் கதித்தொண்டு பதித்தொண்டு கவின வாய்த்த, வின்னாடு துதித்தலமா மிதித்த லம்மா வேற்புடைத்தோ நடுங்குமுள மென்றுட் கொண்டார். (அச)

அத்தகைய திருவுளங்கொண் டருளு நம்பி யாரூரர் திருவதிகை யணித்தா யோங்கு, சித்தவடத் திருமடத்திற் பரிசனங்க டிருத்தொண்டர் குழாஞ்சூழச் சென்று சேர்ந்து, முத்தர்மனத் தமரதிகை முதல்வன் பாத முளரிதிரு வுளமருவ மோன னந்த, சுத்தவறி துயிலமர்ந்தார் பாங்க ரேனைத் தொண்டருந்தந் தொண்டியற்றித் துயின்றா ராங்கே.

வேறு.

அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்கணரு
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்னொருவ ரறியாமே
பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து பூந்தாரான் திருமுடிமேற்[றார்
பதுமமலர்த் தாள்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போற்பயின்

அங்கிலையா ரூரனுணர்ந் தரு [illegible]யோ யுன்னடியென்
சென்னியில்வைத் தனையென்னத் திசையறியா வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்கா ணென்றருள வதற்கிசைந்து
நின்முடியப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் றமிழ்நாதன்.(

அங்குமவன் திருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தாணீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ் திருநாவ லூராளி
யிங்கென்னைப் பலகாலு மிதித்தனீ யாரென்னக்
கங்கைசடை கரந்தபிரா னறிந்திலையோ வெனக்கரந்தான்

செம்மாந்திங் கியானறியா தென்செய்தே னெனத்தெளிந்த
தம்மானை யறியாத சாதியா ருளரேயென்
றம்மானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாவி னுரியானைக் கழல்பணிந்து பாடினார். (அகூ)

பாடியருள் பெற்றனைய சித்தவடத் திருப்பதியின்
மாடொழுகு திருக்கெடில மாநதியின் றானீரிற்
பீடுறவை கரைமூழ்கிப் பேணியவப் பதியமர்ந்த
சேடிதழி முடியாதி சிதம்பரநா யகற்பணிந்தார். (கூ0)

இத்தலமும் முடித்தலத்தி னெங்கைதிரு வடித்தலங்கள்
வைத்தருளி மறக்கவுநாம வழங்கியதென் றருமையினை இச்
சித்தநெறிச் சரவணைய சித்தவடத் திருமடத்தி
னெத்தனைநா டொழுதிறைஞ்சி யருள்பாடி யாந்திருந்தார்.

அறிவுபொறை யடக்கநிறை யருள்வாய்மை யகந்தூய்மை
நெறிவிரத நியமாதி நிறைகுணமுற் றொருங்கமைந்து
செறியருளாற் சைவநெறிச் சேர்ந்துதிருத் தொண்டுமுழு
துறைமரபி னிறையன்பி னொருவாது புரிவாக்கும். (௬௨)

அரியனவா றுசெயல்களின்றிக் கரியசெய லிரண்டருளாற்
புரியதிகா ரத்தலைமை பூண்டபுரா ணாதிகரால்
விரிமறையால் வியந்தோதும் விபுதேச ரிருவருக்கு
மெரியிடைநின் றருந்தவம்பே ரியற்றுமகா விருடிகட்கும் ()

அகப்புறமுஞ் சிவார்ச்சனைசெ யருந்தவர்க்கு மாதார
முகம்பரவிக் கடந்துசமூ முனைநெறிமே லினிதமருஞ்
சகாபரவு சிவயோக சாதகர்க்கும் போதகர்க்குஞ்
சுகம்பெறமுன் காணபரிய துணையடித்தா மரைமலர்கள். ()

அரியரவ மதற்கெனவோ ரறுத்துணையும் புரியாமே
பரிசனமும் புடைதுயிலப் பள்ளிகொண்டா ரொருவர்முடிச்
சிரம்வலிய மறுத்திடவு மறுத்திடவுந் திறம்பாமே
மருமலரா மெனிலவர்தம் வாய்மைவழுத் துநரெவரே. ()

இருக்கவிஃ தாங்கவர்க்கவ் விணையடித்தா மரைகிடைப்பித்
தருக்கநிகழ் வித்துளவிச் சித்தவடத் தந்தமச்சீர்ப

பெருக்கழுமைப் பதையெய்தப் பெரியவர்க்கு மரியதென்றுஞ்
சுருக்கமுறி வெஞுமிலியான் சொல்லாமை துரிசாமோ. ()

இத்தனிமர் சிந்தவடத் தினிநயர்ந்த வெமதடிகள்
சத்தியஞா ஞானந்தத் தனிமுதலே தாமாய
வத்தகுசீர்த் திருநம்பி யாரூரா ராங்கதன்று
மத்திமிப்பசீ நிலம்பணிந்து வாழ்தில்லை வனம்புகுந்து. ()

பொற்பொதுவிற் சிற்பரன்செய் பூரிதிநலேந் தொழினடம்
டற்புருகு சொற்பதிகமதுபாடிப் பொதுநாதன் [கண்
பொற்புகிறை நெய்பணைநும் பொருவருநந் திருவாரு [ர்தே.
ரிற்புகுசென் றருண்மொழிவா னிவசைசிரத்தின் மிசைபுனைந்

ஆரூரிற் றியாகேச னருள்பாடி யவனருளாற்
சீருரும் பரவையார் திருமணம்பெற் றருண்மணக்கும்
பேரூருந் திருத்தொண்டத் தொகைபாடிப் பிரான்பணியா
லேரூரும் பிராசாங்க சிவவேட மேயிலங்க. (௬௯)

தம்பிரான் றோழரெனத் தருநாமத் திருநாம
மும்பிரா னருளுறப்பெற் றொருவாது திருவாரூர்
தம்புரா தனதலமாத் தங்குபுமற் றெங்குறினு
மும்பரா ரும்பரவ வொண்டமிழ்வாய்த் தொண்டமர்ந்தே.
கிகழ்நாளிற் குண்டையூர் நெற்பரவை யிற்புகுத்தித்
தகுமாட கம்மாக்கித் தல்யணையி னிலைசெங்க
ளொளைகீடு நதியிடுபொன் னெல்கமலா லயத்தெடுத்துச்
சகம்வாழ வொற்றியூர்ச் சங்கிலியார் மணஞ்சார்ந்து. (௧௦௧)

உலகமெலாந் தனக்காளா யுடையவத் தப்பொருளை
யிலகுறுந்தன் னாதாளா யேகுவித்தாற், றாடுபுகூஉக்
குலமதலை முதலைதரக் கொடுப்பித்திவ் வாதிபன்
னலனிறையப் புகச்செயல்க ணடைபெறுசெந் தமிழ்பாடி.

அருட்பாவி னசையாலே யவணிபுகுத தியகாதன்
விருப்பார நினைவித்து விரிஞ்சனரி மாலாதி
கருப்பாடு மலரலங்கற் சுரர்பணிந்தவ் வரனாணை [ற்றை.
யொருப்பாடு புகன்றுடன்சா ரொண்களிற்றின் வெண்களி

எதிர்கிறுவித் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளு கெனவேண்ட
வதிர்கயமேல் கொண்டருளி யவ்வமரர் சூழ்ந்துவர
முதிருணர்சே ரேசனையுண் முன்னாகின் றெழுந்தருளிக்
கதிர்முடிவேந் தறமுன்னர்க் கயிலாயத் துட்புகுந்தார். ()

வந்தனையோ வென்றிறைவன் வாய்மலர்ந்து பன்னெடுநா
ளந்திலகன் றவனியுற்ற வாராமை வெளிக்காட்ட
மந்திரமா முனிவரெலாம் வருந்தடையா தேனுமிலா
திந்தவிடத் திறையேபோ லெய்துமிவ னாரென்ன. (கoரு)

நந்தமரா ரூரனென நகைமலர முகமலர்ந்து
தந்தனிவாய் மைமுழுதுஞ் சாற்றுளையுட் போற்றியவைத்
தந்தபர சிவனெனவே யுடன்கொள்ள வாலால
சுந்தரராய் முன்போலத் தொழுதயர்ந்தார் வன்றொண்டர்.

சுந்தரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ...

பலகதைச் சருக்கம்.

மூன்றுளிற் சந்திரன்றன் றுமணிபாற் காம முதிர்போக
பூதாக்குறையை யுடையதி மான்று, பின்றவை தவிர்வதொரு
சிறிதாமுணை ராகபெற்றியவுயுற்றுணர்வில்பேதையர்போன்
முருந்த,னென்றேமுத் தொழிலுடையோர் தொழில்பூண்டிட்
விதிமேதற் றிடுங்குரவ ரையுமனைக் கிரிந்தாசலந் தான்போன்,
தன்மேனொன் றுந்தெய்வங் கற்புடையாட் புணர்கா லவளு
ணர்ந்தாங் குயிரிருந்தாங் ககம்பமைதுக்கி தனையும். (க)

மாலெனும்பேர்ப் பொருளிதுவே யென்னமன மான்றென்
பண்பழித்தாய் பூண்பழியெவ் வுயிர்ப்பழியோ டேற்றாய்,
வெவ்விரியல் புரட்பதலாற் பயிர்கவர்வ தாண்டோ விதித்தவ
ற்மைபுக திதிக்கருளு மேமையனென் றுரையோ, ஞாலமு
னாப் பண்பதன்று தன்றுநிதி பெறுமா பாணியிலங்கின் கோணிலை
யோ கயக்தனிக்குஞ் செங்கோல், பேரினியென் பலபுகன்
றீண் டொனக்கியைத்த தீய வினை வசந்தான் மனைமியுந்து
மிக்குலையென் றுரைத்தாள். (உ)

பின்னுரிய தன்னரிய பெருந்தகைமை கற்பும் பேதுற்ற தேயெ
னும்போய் பெருந்தாபம் வெதும்பப், பின்னரிய வன்னியிடை
த்தோய்ந்தனைய துலக்கொலைக் கருளாற் றாயபரந் தேரதி,
புய மாறு, வின்னிலைகோர் கண்டபின்று பெண்சொல்லே னைக்
கோ விடந்திடும் பிருந்தையுட லெரிசாய்ப ரிடைவீழ்ந்.

துன்னரிய பெருமாற்கொண் டன்னவன்பேர் பலகாலுரை
த்துளாத்தாங் கலறுந்தலைக்கட் டொண்கயல்க் திருமான். ( )

தன்னுரிய தலைமகன்போ கந்தவிர்த்தாங் கவன்றன் றனைப்பு
ரியா வகையனைத்து முறைக்கே வேண்டி, யுடன்னினிதாய
புரிசெயலென் றிலைத்துடல நலிவக ளொங்கூறுகுசென் றின்
னலொழி யின்றியிடா தீடி, முன்னரிய வைப்பயனுந் பன்
னரிய பெருஞ்சீர் முமறுங்கொ சித்தவட முதாகரய புத்
காங், கன்னிசிவ காமிதிருவடித்தனைமேய துணையா யநித்தி
யமுஞ்சி வடிந்தவிர்த்த வருந்தவங்கள் புரிந்தாள். (௪)

கௌரிதிரு வடிநாளுஞ் சந்துறபசு சித்தத்த கமலேபுரி யரு
ந்தவமுமட் கனிவுறச்செய் தீர்ப்பச், சிவையமல னுடனவட்
குப பிரசன்னை யாகித் திருந்தி தனைவிதித்த திருமாலே
யமழுதத்தாங், கவன்பயலீத திருந்துய்மை முழுதுமளித் தவ
ட்கே யருமணைஞசெய் விதந்னனைத் திருவருளா லனைய, திவி
யதரர் பிரசன்ன லிலக்குமிமா புரமென் றிருப்பெயர்பெற்
றுளாதின்னுஞ் செப்புவது கேண்மின் (௫)

வேறு.

மலயமுனி வில்வலனை வாதாவி வதம்புரிந்த மாட்சி யா
ண்டு, நிலைகுலையா தருந்தவங்க ணிகழ்தலகிற் றிகழுறச்செய்
நிலைய தேனுங், கொலைசெய்யப்பட் டாயிரம குலவிந்துற்
பவராய கொளகை யாலக், குலநலனோர் வுறப்பிரம கத்தி
யரு ளால்வகித்துக் கொண்டான் மன்னே. (௬)

பிரமகத்தி யெய்தருள்சீர் பெறுமுனியாங் குறுமுனியைப
பிரிவுகெட்டுப், பரவுசிவ தலம்பலவும் பணிந்தினிய சித்த
வடப் பதியினிமேவி, விரவுசித்த பரநாதன் வியன்றனியி
னாயிருகணே மேல்பால் வைத்தார், வரதடநீர் படிந்தெழுநூ
ன்றுபிரம சாபமவண் மடிந்த தாமே. (௭)

உவகைமனத் துள்ளுற வன்னறந் தீர்த்தநீர்ந் தோய்ந் துரிய
வாய, சிவகியார் செயன்முடித்துச் சித்தபரமேச னடிகள
சென்று தாழ்ந்து, நவின்றுதிகள் புகன்றுசில நாளிருந்தா ரரு
டினைந்து நயந்து சென்று, னன்முழுகத் திருத்தடமாங்
கத்தியதீர்த்த தம்பனுமபோ ரநிந்த தென்றும். (௮)

விண்ணிறைமுன் கௌதமனல் வினையொணி கிறைவடி வான
பெலிக்குவெவ்வி, பெண்ணிமுன் னியதலங்க ளெய்தியு
ந்தீ ராதாக விடர்மிக் கெங்கிப, புண்ணியமுற் பெருமையா
ளுற் புனிதமலர் சித்தவடம புகுந்து மேல்பா, லண்ணிய
கத் தியதீர்த்தம் புகுந்தாடி முன்னுடலி னுறி கின்ற. (௯)

பக்கினையம் பகமாகப் படரொளிகண் டிடரொழிந்து பர
மா னந்த, மிகவெழுபு சிதம்பரப்பேர் விமலேசன் திருவடி
கண் மேவித் தாழ்ந்து, திகழ்துதிகள் பலபுகன்று திருவரு
ள்பெற் றொருவரிய சேணிற் சென்றான், ககமகிழ்வுற் றற
நெறியி னரசளித்து வாழ்ந்தனனவ் வமரர் கோமான். (௧௰)

சந்திரன்முன் குருதாரவன் சாபமரு டருநோயைச் சகிக்க
லாற்றான், சிந்தைகவன் றெத்தலத்துந் தீராதிச் சித்தவடஞ்

சென்றா ரூலே, நந்தாபுனல் பருகுபுநோய் நசித்திடப்பெற்
றுதிசிதம் பரநா தன்றன், வந்துதொழு தமர்ந்தானை வழு
த்தியிடை பெற்றேகி வாழ்ந்தான் மன்னோ (௧௧)

பாதிரமோ ரெட்டினுயா வடதிசைகா வலன்சித்தவட முன்
னென்றுங், காதிசிதம் பரநாதனை நட்கயலன் புதக்குமண்ண
ரவனுய்ய பண்ணைட், டீதலப்பு சித்தேத்திச் செயறகருமா
தவப்புரிந்து சின்னதவெரான்றி, யாதரமேன் மேறுபெருக வம
ரந்தனனுங் கதைகருளவா னகில நாதன். (௧௨)

இப்பயலே சருப பலே பிடமேவ விண்டமியாதி வெதிரோ தோர
ன்ப, வளைவதுமா னந்தவெள்ளந் தமிழ்ந்தியெழூ திரு
நவி ரதவி பாய, வெண்ணுமுண் யா யருருகென வினையடிக்
கிழ்ப பலமுறைபார்த் தேத்தினான், முறையுலகுந் தரு
பரமன் முன்னியதோ மன்னுமென முறையியம்புற்றமேத.

அனைகவட திசையரசிங தயு சரிதமீயம் சருருகென வுந்தனை
நல்கிக், கனகநவ திமுமுதவா கைடமொருவா குகநீதங்
காதது மேறுப, னைவமாலேகன் றினிதனிநதாங் கெண்ணி
யவ யாவுமனிதரியாண்டுஞ் செலவும், நீணமலாபுட் பகவிமா
னங்கதை தமுற் றிண்படைக ணயபப நலசி. (௧௪)

ஏருகென விடையருளி யெழுந்தருளி மறைந்தருளி யிலிங்
கத் தூற்றுன், சேகுடைவெள் விடையாதி சிதம்பரநா யகம்
பணிந்து ரிசி யாசை, பிறலவுந் தனியரசவீற்றிருந்தெய

பிரானடிக்கே விளைபே றன்போ, டோகைபெரு கியவாழ்ந்
தா னுத்தராமா திரக்காவ லுறுகு போன். (௧௫)

இருந்தருகா ணெப்முனிவன் றிருந்தினை யறைவன் றேயன்
முன்னு, மருத்தியநன் குயப்புநாட் கடிமையாக் கொடு
மையுறு மகல்வானன் சென்று, மருக்கரு காட்டின் கொணர்தரு மா
வலிபெறுவா னிச்சித்த வட்டத்தின் மேவிப், பருமதெழுமன்
பாதிசிகம் பரநாதன் டிருவடியிற் படரச் சென்றான். (௧௬)

சென்றுதிரு முனந்தாழ்ந்துதிருந்தாதி பலபகன்று சிந்தை
வேட்ட,தொன்றுவரும் கொன்மேவண்டி யொண்டவமாய்ச்செ
ருசிறைபுக் கேற்று வானீ, சின்றியமை யாதெனைவல் விரு
ப்பதிய வாசிதிசை யேயி யாங்க , டன்றனிமுக் கினிற்கின்
டோர் கடக்குடிதைனு மேற்றினைச் சுருண மேவந்தன். (௧௭)

அக்குடியை கெருடாதி யார்கெடில மதியெனவு மருவியபா
ங்கே, புக்கொழுகு நறுஞ்சலைவயப் புண்ணியநீர் தினமுழ்
கிப் புனித னுகிச், தக்கதவம் பற்பலநாட் டாள்புரிந்தா னொ
ப்புரிய சைல நங்கை, பக்கமுறு மாதிசிகம் பரநாதனெதி
ருறவப் பதங்க ராசன். (௧௮)

எழுந்துதிரு வடிமலர்தாழ்ந் திறைஞ்சியருக் துதிபாடி யின்
புற்றுடி, யழுந்துதுய ரொழிந்தினிய வருள்புரிய வருபெ
ரிய வரிவை யோர்பாற், றழுந்துரிய வேலைபுரி தவமிதா
லோ சுரர்முனிவர் தமக்குங் கிட்டாக், கொழுந்துமதி வே
ணியனின் குலருப தரிசனநேர் கூட்டிற் றெந்தாய். (௧௯)

சிவவருளின் பெருவெள்ளமாரு செலுத்துவெழுந் தருளிய
விரதிபமென சொல்லகே, வருண்பூம்பல்லி வண்சுதிக்கு
மகப்பெருபுரா வாதிசியனையாய கமலனேகி, வதிக்கப் பதியுள,
ஈருவானமுற்றெனுறொன்றுமொழி வருமேபெரா மடன், மருவியந்
புரிதவத்தானை பசிபுருநாயனுமேவட மாடிலைருக்கூ வாய்ப்பதாக.

இதுதிருவெண்ணணரீதியாதுணி சிபமனுவுசசரிதகேடகி யெண்ண
மேபுதிச, சந்துந்துவென் பாடசடிமைக்க கடுந்தொரிரினினருய
செயிலைச சதுபரி வாபுமோதன, தாதப வெண்ண வீறளிதகா
த்ரியதிரு வைக்ப்பெழுந்து புணர நலசி, யாதனைருந் தரு
வினைறுங் கதச்செயலாம நுபுவாழ வைவல ரிடதின (உக)

போமறுநமக் கீறபெரியபாமளிவறபனை முகத்தெனாும்
பொலியாப பெமருன, மேறறியவைந் தெழுத்தினமுனைத் திற
மசருடப பெயரினிது திகழப பெறற, தாபமலினிச சித்தவ
டக மகிதிடமாக சிவபுமரு மாபிலாமேதோர், சாறலரிதிவ
வனவினிளிபாதலை பெருமை யுயசதுணருக் தனமைத்தாமே.

சித்தவட நகர்வாழி திருக்கோயி னித்தியமுற சிறப்புவாழி
பத்தர்களிவாழ சிவகாமி யாதிசிதம்பர நாதரடிகள் வாழி
சுத்தபரம பதைவாழி தூவெண்ணீறுத்தியபஞ் செழுத்துவாழி
மெய்த்தகுதூனெறிவாழி மேவிந்நூ றைவிருந்துவிளங்கிவாழி

பலகதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ருஉஅ.

சிவமயம்.

ஆதிசிதம்பரேசர் பதிகம்.

திருமணக்குந் செல்வமெலா மணக்கு மெட்டுத் திசைம
ணக்கும் புகழ்பூ ணக்குஞ் சிறப்பி னோங்குந், தருமணக்குங்
கொடிமணக்கு நிர்ம ணக்குந் தலமணக்கும் பலமலருந்
ததையும் வான்றோய் மருமணக்குந் தண்பொழில்கள் சூழுஞ்
சித்த வடமணக்குஞ் சிவகாமவல்லி பாகந், திருமணக்கு
மருளாதி சிதம்ப ரேச னொளிமணக்குந் திருவடிக ளுன்னி
வாழ்வாம். (௧)

நாவரசருழவாரப் பணிமுன் செய்த நற்றலமென் றதிகை
புகா நம்பி தன்பால், மேவியவன் திருப்பள்ளி கொளுங்காற்
பாதம் விளைந்திருகாற் சிரசு நட்ட விரித்து நீவிர், யாவ
ரென வறியாமையா லென்று ரென்றே னிலங்குசிவ காமவ
ல்லி யிடத்தான் சித்த, மாவ மேவியவாதி சிதம்ப ரேசன்
மலரடிகள் பலமுறையும் வணங்கி வாழ்வாம். (௨)

வாகீசப் பெருமானார் தமக்கு முன்னே வந்தருளுஞ் சைவ
குல மணிப்பொற் றீப, மாகாத நெறிவிலக்கித் திருவெண்
ணீற்றை யைந்தெழுத்து முபதேசித் தவர்க்கு நல்கு, மாகா
தன் ஞானகுரு திலக மென்ன வருதிலக வதிதினமும் வழி
த்தொண் டாற்றிப, போகாம லமர்சித்த வடத்தின் மேவு
புனிதசிதம் பரேசனடி போற்றி வாழ்வாம். (௩)

அருண்மலியு நாவியா ரூரர் முன்னா ளவடந்துறிருப் பள்ளி
கொண்டாங் கமர்ந்த வாறே, பொருண்மலியுந் திருச்சந்நிதா
னக் கன்னிற சென்றடியார் கண்களிப்பத் தெரிசித் தின்பம்,
பொருண்மலிய வமர்ந்தருளுஞ் சிறப்பிற் றுகப்பெய்தல் சித்த
வடத்தாரும புராணம் மெய்மை, யிருண்மலியு மிடற்றுத்தி
கெம்ப ரேச னிணையடித்தாமரைகணித்த தோத்தி வாழ்வாம்

முகதொழிலி னிடைத்தொழில்செய் முகுந்த முன்னோன்
முதற்குறைய முறையந்த திகழ்வார களுகிப, பகருமுதங் கை
கருபெயரிற் பிருந்தைத் தன்னைய புணர்ப்பத்தனுற் புணர்ந்திட
வும் பொன்றி டாமோ. கதலைத்தயகல் விக்துரிய திருவை யா
மமேக கடிமணஞ்செய் விந்துருளுங் கருணை மூர்த்தி, சித்தவ
டத் திருக்கோயின் மேவுமாதி சிதம்பரநா யகன்மலர்த்தாள்
சேர்ந்து வாழ்வாம். (௫)

மாமறையோர் தமக்குயர்வு தருதற் கன்னோர் வழிவந்த
வில்வலன்வா தாவி யாவி, போமுறைசெய் தனைதோடம்
தூறு கென்றுப தூட்டியது தணிக்கரும் புனித மேலோ,
குமலய முனிக்ககல்வித் தவன்பேர்த் தீர்த்த மவிர்தரச்செய்
சித்தவடத் தமல னுற்றார், தோமகல வருளாதி சிதம்ப ரே
சன் றுணையடிக்கீ ழணைந்திறைஞ்சித் துதித்து வாழ்வாம்.

அன்னையுடன் பிறந்தவட்காற் றடிவைம் நீக்கற் கமுதகொ
ணர் தரவானத் தடையு மாற்ற, றன்னையுற வந்திடப் சிரு
ங்க நாப்பட் டளிசித்தேத தியகருடன் றனக்கு முன்னுண்,
மன்னியுவெண் ணீறளித்தாங் கமுது கொண்டு வருமவலி

தத் திருவிழித்த வுடத்தின் மேவு, மின்னியசெஞ் சடையாதி
சிதம்ப ரேசன் விரைமலர்த்தா மரையிணைத்தாள் விரும்பி
வாழ்வாம். (எ)

அருள்காட்டிப் பாவனையு மையல் பூட்டி வசமாக்கு மடவார்
தம் வாஞ்சை விட்டு, மருள்காட்டி யிறங்காட்டிப் பொரு
ளுங்காட்டி யன்புடையார்க் கின்பமெலாமமையக் காட்டிப்,
பொருள்காட்டும் போதகிலைத் தொடர்பு காட்டிப் புனிதா
நந்த விதம்பாகம் பொருந்தக் காட்டித், தெருள்காட்டுஞ் சித்
தம்பரு மாதி சிதம்பரநா யகன்மலர்த்தாள் சேர்ந்து
வாழ்வாம். (அ)

திருவருளாற் றமக்கடுத்த கொலை நோயைச் செற்றிடமுன்
பிறந்தானைச் சேர்வே னென்று, மருவியவா கீசருக்குத் தீக்
கை செய்து மருங்கழைத்து வருதிலக வதியார் வேண்ட,
வருளியுழ வாரமளித் ததிகை செல்வா னவர்க்களித்த சித்
தவடத் தமலன் வானோர், பரவிவரு மாதி சிதம்ப ரே
சன் பதமலர்க ணிதமனுகிப் பணிந்து வாழ்வாம். (கூ)

சந்திரன்வான் குருசாப நீசத்தன்மைதணப்பவடைந்திறை
ஞ்சவரு டந்தன் றனைத், தந்தலைமேற் கொண்டருளித்
தனது நாமஞ் சந்திரசே கரனெனக்கொ டையையின் வாரி,
யிந்திரன கௌதமசா பத்தை நீக்கி யினிதருளுஞ் சித்தவ
டத் திறைவ னொருநந்தனயன் பணியாதி சிதம்ப ரேசனடி
மலர்த்தாண் முறைவழுத்தி நயந்து வாழ்வாம். (க0)

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிவகாமியம்மை பதிகம்.

பூமகட்கு நாமகட்கும் போதமகட் குந்தனது பொருளின்
மூன்று, பாமலர்க்கட் பார்வைதரூஉ வளர்செல்வம் பெரு
ங்கல்வி வரமெய்ஞ் ஞான, மாமிவமறை யுயிரெவைக்கு
மளித்தருளுஞ் சித்தவடத் தன்னை சேர்ந்தார், தோமகற்றுந்
சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௧)

ஏடுடைய மலரவன்மாற் கினிதருளுஞ் சித்தவடத் திலகு
மன்னை, காடுடைய வரன்சிவா கசியமெலா மிசைந்தொளி
ருங் காதாண் மாதா, பீடுடைய பிரமபுரப் பெருவாழ்வெங்
குலதெய்வப் பிள்ளை போற்றுந், தோடுடைய சிவகாம சுந்த
ரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௨)

அறம்வளரப் பொருள்வளர வவனியெலாஞ் சுகம்வளர
வமல ஞானத், திறம்வளர வத்துவிதச் சீர்வளர வருட்கா
ழிச் செய்க்கந் நாளி, னிறம்வளருந் திருமுலைப்பா லேனோர்க்க
ளித்தாள் சித்தவட நிலவ மேவுந், தறம்வளருஞ் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௩)

ஆரணங்க ளொருநான்கா லருந்தலையா லயனரியா லளக்க
லாகாக், காரணங்கற் பனைகடந்த கௌரிசிவை பகவதிமுக்

கண்ணி யென்றுஞ், சிரணங்கு சித்தவடத் திருக்கோயில்
வீற்றிருக்குஞ் செல்வி வான்மைச், சூரணங்கொள் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௪)

சீதளவெண் மதிகருந் திருமுகமுங் கருணைபொழி திருக்
கண்ணோக்கு, மாதர்மடப் பிடிநடையும் வரதமுத ஞற்கர
மும் வயங்கு மப்பு, சாதபலாந் திருப்பதமுக் காண்காட்டிச்
சித்தவடத் தலத்தின் மேவுஞ், சோதிதிகழ் சிவகாம சுந்தரி
சே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௫)

சகமுழுதுங் கருமாதா சங்கரிநங் காளரியிமா சலமா தேவி,
குகனையிப முகனையிரு குமாரரைப் பெற்றருளுங் குமரி
நீலி, பக்கவதியம் பிகைகௌரி பரமசிவை சித்தவடம் பணி
ந்தார் யார்க்குஞ், சுகமுதவு சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிதந்
துதித்து வாழ்வாம். (௬)

மன்னுயிர்க்கு மும்மலவா தனைநீக்க மலபாகம் வருவித்தற்
கே, யன்னவற்றி னுடனுறு திரோதையாய்ப் போகமுழு
தருத்தி நீக்கிச், செங்கிலைக்குய்த் தருள்கருணி சித்தவடத்
தமர்ந்தடியிற் சேர்ந்தார் யாக்குந், தன்னருட்செய் சிவ
காம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௭)

சித்தவடத் திருக்கோயிற் சித்தவடத் திருக்கோயிற் சிவை
பொற் பாத, பத்திநெறி முத்திநிலைப் பாங்குறுமென் றறிஞ
ரெலாம் பரவ நின்று, எதுதகைய வருளினைமை யமைழ

நடமல மகிழ்ந்தியிரண் டற்ற வாய்மையச், சுத்தமருள் சிவகாம
சுந்தரியே வடிகணிதுங் குதித்து வாழ்வாம். (அ)

மதிதலைய மலர்க்கொம்பேமறைப்பொருளே சித்தவடமருவு
மன்னே, நதிதலைய கற்பகத்தி னறுங்கொடியே யருடியெனு
நாளுங் காளிற், பதிதலைய ராமுகுந்தன் பங்கயனு மியவம
ரர் பணிந்திறைஞ்சித், துதிதலையார் சிவகாமசுந்தரியே வடி
கணிதங் குதித்து வாழ்வாம். (௯)

பரவிவழி பாடிபுரி பண்புடைமெய் யன்பினரிப் பாரின் மேபு
ண்மேம், பெருகுபொரு ணன்மனைவி பிறங்குமகப் பேறுமு
தற் பெற்று வாழ்ந்தே, யரியபர போக்கமுஞ்சார்ந் ததுவா
கச் சித்தவடத் தாரு மன்னை, கருதிபுகல சிவகாம சுந்தரி
யே வடிகணிதங் குதித்து வாழ்வாம். (௧0)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருத்தொண்டர் பதிகம்.

கவுணியர்தந் தலைவனையே காழியர்தம் பெருமையையே கனிந்தா
ருள்ளத், தவிருமணித் திவவிளக்கை யாரமுதைப் பேரரு
ளை யரிய போக்க, சிவமயமே யெவருமுறத் திருமணத்
தெரும் பெருமணத்திற் செய்த வாழ்வை, கவுணியரொன் பல
மொழித்தான் கழல்புகுதும் வழியொழுகக் கருது வாமே.

மாதினியார் புகழுரை மதிப்பின் முனிராகிணிகாண் டனியமோ
ற்ற, மாதவமே யுருவாகமாகிலைந்தார் மேனிலத்தார் வழிபெற்
றேற, வாதரமுற் றரன்பணிகொண் டவனியிலங் கணவதரி
த்த வமல வாழ்வை, மேதருவாகிசைமணிவிளக்ககனைத் தொ
க்கமுற மேவி வாழ்வாம். (உ)

சைவமலாத் சமணெறி சமயமெலாந் தருமிடர்யார் சார்ந்தா
ரேனு, முய்வரிதென் றுணர்ந்தவரு ளுந்தவம ணுந்தவன்
வந் துறுவெஞ் சூலை, கைவுறவா வணிமூல நாளருள்பெற்
றதிகைநகர் நயந்து பாடித், தெய்விகமாண் சித்தவடந் தும
ர்நாவுக் கரசடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௩)

வானத்தார்க் கும்பருஞ்சின் மயப்பிழம்பே யருணிறைவா
கிச வாழ்வே, ஞானத்தார்த் தெழுவார்சிலர் ஞானியர்யான்

ஞானத்தாற் றெழுமிலேன், ஞானதாய ஞுதித்தருணப்
ய்க் காமருந்துண் டாங்கெமக்கே யருளா லோர்ந்து, பதுமைத்
தார் துன்னெறிகளித் யெமானருமென் றுதிலுமை யென்
செய் கேனே. (௪)

திருக்கயிலை திருக்காயிலைக் கீருஞ்செல லரியதெனக்தேற்
றற கன்மேரு, வருக்கபெருமி புறமாபிழுந் துமூர்த்தியுருசென்
றணையல்லா லுருவின் மெய்ன்னணி, மிருகக்குமிடத்த தாவருகிற
இதுவையாற் றிடைநிகழ்ந்த திறமாபு கனமேய,பெருக்கருமோ
வாகிசப பெருந்தகைமாவெம்பவ காய்மேறிபபாமைய (௫)

அருட்கடலே குணக்குன்றே யடியவண கந்தாமிடைகதிய
ருந் தேமே, யிருட்கதிவண் டேசமொளான வின்புருவா யமர்
ந்தருளா வாசீச வாழமே,வெருட்கலைக நண்ணவுண்ண நலத
விட்டாக தெள்ளமுதத வியமோனனே, வெருட்கொடியா மய
லகற்றி மெய்பபொரக நெறிபபுகுத விடுத்தாள் வாழிய (௬)

சித்திரையிற் சித்திரைநாண் மணமொழிய வெண்ணெய்நல்
லூர்சென்று பாடி,மெய்த்திருத்துறையூரி லுபதேசத் தவ
நெறியின் விசாகத் தேற்றுங், கத்திமைமே யிரவிருகா லரனி
ருகான் முடிசூட்ட வமர்ந்தாங்கின்றாஞ், சித்தவடந் தனிற்
பளி கொண்டருளவனைறண் டாபதஞ்சிந்தைசேர்ப்பாம்.

திருவார்ந்த நகர்மணியைச் சேமவறி மாவெறித் திகழும் வா
ய்மை, யுருவாநல் புரிமணியை யொளிமணியை யணிமணி
யை யுணர்ந்த னுளரு, மொருவாத குலமணியை யுண்மை

நெறி கடைப்பிடியா தூலைந்து புக்கர், பெருவாதந் தெறுமணியைப் பிரசமலர்த் தாளலணைந்தில் பேணி வாழ்வாம். ()

வேதசிவா கமமுகலும் விமலபரா சிவனைசொல் வேந்தரென்னு, மோசிகிலேக் குறுத்திருநா வுக்கரசென் மகாமதவே யொழியா மேசாதி, யெதிகுறும் சிவாயமா மிறையருளாற் சித்ரவடத் தெய்தி யின்பப், புதியொரு ளப்பூதி பொற்பதமே யற்பொகிராம் போற்றி வாழ்வாம். (௯)

மான்பரவு தம்பிமயல் மாசிட பெருந்தகையார் மதிகொள் மேனி, யான்பரவு கொடுமேபங்க வகிலமுடிக் கிரதபெடை வருட்டெடைய் மேவந்த, தேன்பரவச் செயற்கேவு கருக்தாசுந் திலகவதி யார்தஞ் செய்ய, கான்பரவு மலர்த்தாளை கை தொழுவார் சைவநெறிக் கதிபரமர். (௧0)

உலகமெலா மீடேற வோங்குசைவ நாடேற வுண்மை ஞானக், திலகவதி யினவலைனத் திருநாவுக் கரசரெனத் திகழ்வா கீசர், குலமகவாய் வரப்பெரிது குறித்திழைத்துநெறித் தவத்தின் குணமேவாய்ந்த, புலனிகழ்பெப்பெருஞ்செல் வர் புகழனார் மாதினியார்ப் போற்றி வாழ்வாம். (௧௧)

முற்றிற்று.